



Onsdag den 23. maj 2012 (D)

1

86. møde

Onsdag den 23. maj 2012 kl. 13.00

Dagsorden

1) Spørgsmål til ministrene til umiddelbar besvarelse (spørgetime).

2) Besvarelse af oversendte spørgsmål til ministrene (spørgetid).

1) Til statsministeren af:

Lykke Friis (V):

Vil statsministeren uddybe, hvordan hun i den verserende diskussion om en eventuel ministeriel boykot af EM-slutrunden i Ukraine på sit pressemøde den 15. maj 2012 på en og samme tid kan mene, at sport og politik ikke må blandes sammen, samtidig med at hun alligevel holder en dør åben for, at danske ministre bliver hjemme? (Spm. nr. S 3292).

2) Til justitsministeren af:

Peter Skaarup (DF):

Er ministeren enig med sin partifælle, Socialdemokraternes retsordfører, Ole Hækkerup, der ifølge TV-Avisen den 10. maj 2012 kl. 21 i forhold til forældelsesfristerne i sager om seksuelt misbrug af børn sagde, at »Vi ønsker længere forældelsesfrister, fordi vi gerne vil have, at dem, der har gjort det her, bliver fanget, så de ikke kan gøre det igen, og for at sørge for, at ofrene får retfærdighed. Derfor vil vi gerne forlænge forældelsesfristerne, og vi vil gerne forlænge dem betragteligt«, og hvorfor stemte Socialdemokraterne i bekræftende fald så så sent som den 13. marts 2012 imod i Folketinget, da DF foreslog at fjerne forældelsesfristerne? (Spm. nr. S 3316).

3) Til justitsministeren af:

Peter Skaarup (DF):

Vurderer ministeren, at der på baggrund af regeringens omfattende lempelser af udlændingepolitikken vil komme flere eller færre asylsøgere og familiesammenførte, og hvordan vil ministeren sikre, at myndighederne kan holde trit med den mulige øgede tilstrømning? (Spm. nr. S 3317).

4) Til kulturministeren af:

Michael Aastrup Jensen (V):

Vil ministeren forklare, hvorfor han under førstebehandlingen af L 133 udtalte, at »Der er ingen ændringer i forhold til selve den økonomiske fordelingsnøgle«, når ministeren i svar på spørgsmål nr. 10 den 8. maj skriver, at »Det vil herefter være op til de enkelte mini-

sterier helt eller delvist at fastholde gældende fordelingsniveau afhængigt af ansøgerkredsen«? (Spm. nr. S 3288).

5) Til kulturministeren af:

Michael Aastrup Jensen (V):

Når ministeren i svar nr. 5 af 8. maj skriver, at fordelingen af almen-nyttige tipsmidler fremadrettet afgøres af bl.a. »de enkelte ministeriers praksis«, holder det sig så efter ministerens mening inden for rammerne af det gældende forlig omkring tipsmidlerne? (Spm. nr. S 3289).

Kl. 13:00

Meddelelser fra formanden

Formanden :

Mødet er åbnet.

I dag er der følgende anmeldelse:

Kristian Jensen (V), Kristian Thulesen Dahl (DF), Simon Emil Ammitzbøll (LA) og Lars Barfoed (KF):

Forespørgsel nr. F 42 (Hvad vil regeringen gøre for at leve op til sine egne målsætninger om god regeringsførelse, herunder løfterne om at have rimelige høringsfrister og at svare fyldestgørende på Folketingets spørgsmål?)

Titlen på den anmeldte sag vil fremgå af www.folketingstidende.dk (jf. ovenfor).

Det første punkt på dagsordenen er:

1) Spørgsmål til ministrene til umiddelbar besvarelse (spørgetime).

Kl. 13:00

Formanden :

Til at besvare spørgsmål i spørgetimen i dag har statsministeren udpeget udenrigsministeren og erhvervs- og vækstministeren.

Til udenrigsministeren er anmeldt følgende spillere:

Søren Pind (V)

Søren Espersen (DF)

Gitte Lillelund Bech (V)

Peter Skaarup (DF)

Jakob Ellemann-Jensen (V)

Til erhvervs- og vækstministeren er anmeldt følgende spillere:

Michael Aastrup Jensen (V)

Hans Kristian Skibby (DF)

Er der flere, der ønsker at melde sig som spørgere?

Det ser ikke ud til at være tilfældet. Det er også nogenlunde, hvad vi når.

I første runde har spørger og minister begge op til 2 minutters tale. Herefter følger to runder, hvor spørger og minister hver har 1 minuts tale.

Jeg giver ordet for det første spørgsmål til udenrigsministeren til hr. Søren Pind. Værsgo.

Kl. 13:01

Spm. nr. US 158

Søren Pind (V):

Tak, formand, for vejledningen.

Det er fremgået af dagspressen, at udenrigsministeren har gjort sig nogle tanker om at mærke bestemte jødiske produkter. Jeg vil gerne bede udenrigsministeren om at redegøre for sine nærmere tanker om, hvordan et sådant mærke skulle se ud.

Kl. 13:01

Formanden :

Udenrigsministeren.

Kl. 13:01

Udenrigsministeren (Villy Søvndal):

Tak for det. Der er ikke tale om jødiske produkter, ligesom der ikke er tale om noget importforbud eller en boykot af israelske fødevarer. Det er en opfølgning på en EU-udenrigsminister-beslutning fra den 14. maj. Vi har også taget et nationalt initiativ for at styrke den generelle praktiske gennemførelse af adgangen for israelske varer til EU i forbindelse med en associeringsaftale. Vi ønsker at sikre, at kun de fødevarer, der reelt er produceret i selve Israel, eksporteres toldfrit til EU. Det er der to grunde til at vi gør.

For det første er, som hr. Søren Pind formentlig også er opmærksom på, den fortsatte udvidelse med bosættelser imod international lov. For det andet er det med til at forhindre mulighederne for en fred – både på den måde, at de er med til at forskertse de fredsforholdninger, som jeg tror vi alle sammen har et ønske om foregår mellem Israel og Palæstina, og endelig at de er med til i virkelighedens verden at umuliggøre etableringen af en palæstinensisk stat, som jeg også tror vi er enige om er et ønske – altså at der skal være to stater side om side – fordi man i virkelighedens verden afgør landkortets mulige udformning i form af de bosættelser, man laver.

Derfor er det afgørende at gøre tydeligt, at varer, der er produceret i bosættelserne, skal mærkes. Det er parallelt med en ordning, der allerede eksisterer i UK, altså i Storbritannien, hvor man ligeledes mærker varer. Og så er det op til forbrugerne selv at afgøre, om man vil købe dem eller ej. Så det synes jeg er et skridt, en dansk regering kan tage for at gøre opmærksom på, at den fortsatte udbygning med bosættelser ikke alene er i strid med international lov, men også er med til at forskertse mulighederne for en fredelig løsning i området.

Kl. 13:03

Formanden :

Hr. Søren Pind.

Kl. 13:03

Søren Pind (V):

Jeg spurgte, om udenrigsministeren har gjort sig nogen tanker om, hvordan et sådant mærke skulle se ud. Det kan jeg forstå at udenrigsministeren ikke har gjort sig nogen tanker om.

Men jeg kunne måske så i stedet spørge, om ikke udenrigsministeren synes, at det i en historisk kontekst er en ganske ubehagelig ting at begynde at overveje mærkning af jødiske produkter. Kan man

ikke se det dybt ubehagelige i en sådan ordning, og kunne man ikke overveje andre og mere hensigtsmæssige måder til at løse det problem, som udenrigsministeren peger på?

Kl. 13:04

Formanden :

Udenrigsministeren.

Kl. 13:04

Udenrigsministeren (Villy Søvndal):

Som sagt er det helt parallelt med det, Storbritannien allerede foretager sig. Det er det ene. Det andet er, at der ikke er tale om at mærke jødiske produkter. Der er tale om at mærke produkter fra bosættelserne. Jeg tror, at hr. Søren Pind er helt opmærksom på, at det er noget fuldstændig andet.

Det er et ønske om, at vi skal være sikre på, at når vi har en særlig privilegeret adgang fra Israel til EU, er forudsætningen, at de lever op til de internationale aftaler, der er bag told-/handelsaftalen mellem EU og Israel. Det giver nemlig adgang for israelske varer, men enhver ved jo, at der er en konflikt mellem Europa og Israel om bosættelserne. Jeg tror, at på stort set samtlige udenrigsministermøder, jeg har deltaget i, er der fra Europas side blevet peget på det fuldstændig uhensigtsmæssige i, at man fortsætter med udbygningen af bosættelser, og det er selvfølgelig det, vi kaster vores lod ind i.

Jeg vil også godt advare imod at gøre det her til et spørgsmål om noget specielt jødisk. Det er det hverken fra EU's eller min side. Det er et ønske om at komme de ulovlige bosættelser til livs.

Kl. 13:05

Formanden :

Hr. Søren Pind, sidste runde.

Kl. 13:05

Søren Pind (V):

Udenrigsministeren kan jo kalde det, hvad han vil. Det her vil udløse, at det er bestemte produkter, produceret af jøder, som nu bliver mærket. Jeg kan slet ikke forstå, at udenrigsministeren ikke kan se den dybt ubehagelige konnotation, som det selvfølgelig giver. Det undrer mig såre, og jeg savner sådan set, at udenrigsministeren forholder sig til det faktum, at vi tidligere har set mennesker blive stemplet på den måde, og nu vil udenrigsministeren altså stemple produkter på den måde.

Jeg forstår ikke, at udenrigsministeren ikke kan se, hvor ubehageligt det er, og jeg ønsker blot at spørge en gang til, og så for sidste gang, om man slet ikke kan se det dybt ubehagelige i det her.

Kl. 13:06

Formanden :

Udenrigsministeren.

Kl. 13:06

Udenrigsministeren (Villy Søvndal):

Nej, det kan jeg overhovedet ikke se noget ubehageligt i. Som sagt er det ikke jødiske varer, vi ønsker at mærke, det er varer, der er produceret i bosættelserne. Det er noget fuldstændig andet. Tror hr. Søren Pind virkelig, at når en engelsk regering fastholder det her, så er det et ønske om en antijødisk kampagne? Det er simpelt hen for langt ude, vil jeg sige til hr. Søren Pind. Det her er et ønske om klart at fastholde det regelsæt, som EU og Israel har aftalt, nemlig at der er toldfri adgang for varer produceret i Israel, men det forudsætter i sagens natur, at det ikke er varer, der er produceret i bosættelser, som også EU fordømmer som ulovlige og værende i modsætning til international ret samt en forhindring for fredsprocessen. Det er det, der er vores hensigt, og det er grunden til, at EU også synes, at man skal gøre noget på det her punkt.

Formanden :

Spørgsmålet er sluttet.

Det næste spørgsmål til udenrigsministeren er af hr. Søren Espersen. Værsgo.

Kl. 13:07

Spm. nr. US 159**Søren Espersen (DF):**

Tak. Det er i samme boldgade, at jeg er på banen her. Jeg vil starte med at sige, hvad jeg synes om den beslutning, udenrigsministeren har truffet. Nu har den ikke været i Folketingssalen endnu, men jeg går ud fra, at det skal bestemmes, at den skal gøres til lov, og der er jeg egentlig spændt på at se, hvad Socialdemokraterne vil stemme til sådan et lovforslag.

Det er et skammeligt indslag fra regeringens side. Jeg synes faktisk, at den måde, der drives hetz imod Israel på – den eneste demokratiske stat i Mellemøsten – er temmelig væmmelig. Men det er ikke nyt for udenrigsministeren, det ved jeg jo. Tidligere var udenrigsministeren – inden han blev udenrigsminister, men bare var hr. Villy Søvndal – jo medlem af det firma, der hedder BOYKOT ISRAEL. Der er en hel hjemmeside, hvor udenrigsministerens navn figurerede dengang.

Det er ikke ret mange måneder siden, faktisk ikke ret mange uger siden, at vi stod over for hinanden her på samme måde, som vi gør nu, og jeg spurgte udenrigsministeren, hvordan det kunne være, at han nu var holdt op med at være medlem af BOYKOT ISRAEL, og der sagde udenrigsministeren som svar på mit spørgsmål, at det var han, fordi han havde fundet ud af, at boykotvåbenet ikke var det rigtige.

Nu er det så åbenbart blevet det rigtige igen. For tanken med en mærkningsordning må jo være, at der er nogle varer, der skal boykottes. Tanken med en mærkningsordning må jo være, at der er nogen – og det er jøder, som hr. Søren Pind påpegede sidste gang – der producerer noget, der skal boykottes; tanken må være, at de varer skal boykottes, ellers er der ingen grund til at lave en mærkningsordning.

Jeg vil spørge, om det her ikke i virkeligheden ligger fuldstændig i tråd med det, som er udenrigsministerens inderste, inderste formål, nemlig at genere og chikanere Israel og boykotte Israel. Er det ikke i virkeligheden der, sandheden rigtig kommer fra udenrigsministeren – lige fra hjertet?

Kl. 13:09

Formanden :

Udenrigsministeren.

Kl. 13:09

Udenrigsministeren (Villy Søvndal):

Jeg tror, at hr. Søren Espersen og undertegnede har to forskellige syn på konflikten mellem Israel og Palæstina. Og jeg tror ikke, at man kan forstå den her diskussion, hvis man ikke forstår forskelligheden.

Vores ønske er, at man får to stater side om side, en israelsk stat med den sikkerhed, en israelsk stat har behov for, og så en levedygtig palæstinensisk stat. Det har været vores grundsynspunkt i mange år, det er regeringens grundsynspunkt, og man kan også læse det i regeringsprogrammet. Men det er jo ikke kun det: Det er Europas synspunkt, det er verdens synspunkt, at der er behov for to lande.

Så er man selvfølgelig nødt til i forbindelse med den nuværende udvikling i Mellemøsten at spørge: Hvad er noget af det mest forhindrende for, at man kan nå en fredsaftale? Efter vores opfattelse er det de ulovlige bosættelser, der bliver ved med at blive udvidet inde på palæstinensisk land. Det betyder, at man nedriver palæstinensiske

huse, som betyder, at muligheden for at lave fredsforhandlinger, få gang i fredsforhandlingerne hele tiden bliver ødelagt. Men hvis man også på lidt længere sigt har et ønske om to stater, der skal bo side om side, er forudsætningen, at man ikke afgør det her på landjorden ved at fortsætte med at lave ulovlige bosættelser.

Nu er det jo ikke mit lod at stille spørgsmål, men jeg har egentlig meget lyst til på et tidspunkt at vide, om hr. Søren Espersen synes, at det er i orden at lave de her ulovlige bosættelser, og om han, hvis han ikke synes, at det er i orden, så ikke også synes, at der er et behov for at gøre noget for at sige meget tydeligt til Israel, at det ikke er i orden at lave ulovlige bosættelser, fordi de er med til at forhindre både fred og en palæstinensisk stat.

Kl. 13:11

Formanden :

Hr. Søren Espersen.

Kl. 13:11

Søren Espersen (DF):

Jeg vil gerne svare på det. Jeg ville hellere have svaret som udenrigsminister, men det lader sig ikke gøre i øjeblikket, og så må jeg svare som mig selv. Og der vil jeg spørge: Ulovlige bosættelser? Altså, vi taler om byer, det er ordinale byer, der er stillet op, og hvor der bor nogle jøder, som arbejder i Samaria og Judæa.

Der er jo ikke fastlagt nogen grænser i Mellemøsten, vil jeg sige til udenrigsministeren. Mener udenrigsministeren, at grænserne er fastlagt, ligger de allerede fast? Ved vi, hvor grænserne skal gå? Hvorfor er det, at der ikke må have lov til at bo jøder på Vestbredden? Hvorfor må der ikke bo jøder i Samaria og Judæa?

Det stude med judenreine og judenfrei områder troede vi for længst var overstået. Her er der altså jøder, der bor i noget, der muligvis bliver en palæstinensisk, en arabisk stat. Der er jo masser af muslimer, masser af arabere, der bor inden for den israelske stats grænser som fuldgældige medlemmer af den. Hvorfor må der ikke bo jøder i Samaria og Judæa?

Kl. 13:12

Formanden :

Udenrigsministeren.

Kl. 13:12

Udenrigsministeren (Villy Søvndal):

Jeg tror, at hr. Søren Espersen står ret alene med det synspunkt, ikke alene over for en dansk regering og over for europæiske regeringer, men over for hele verdenssamfundet, FN, der har det grundlæggende synspunkt, at det, Israel gør i øjeblikket, er at etablere ulovlige bosættelser. Det er hr. Søren Espersen så ikke enig i; det er fair nok, men bare en understregning af, at hr. Søren Espersen står fuldstændig alene med det synspunkt.

Det næste er så, at jeg ikke vil tillægges nogle synspunkter, jeg ikke har. Jeg har ikke bestemte synspunkter om bestemte racer eller mennesker på den her jord. Det har jeg aldrig haft. Uanset hvordan vi er, synes jeg, at vi har en ret til at leve i frihed, har en ret til at leve i en økonomisk bæredygtig stat.

Det er lige præcis det, den her debat drejer sig om. Skal også en palæstinensisk befolkning have mulighed for at leve i frihed, leve i en økonomisk bæredygtig stat, som FN har anerkendt at de skal, som verdenssamfundet, som EU synes de skal?

Hvis det skal nås, at man har en situation med en bæredygtig palæstinensisk stat, er man nødt til at fra verdenssamfundets side at gøre, hvad man kan for at sige til israelerne: Det er ikke i orden at bygge på anden mands jord, det er ikke i orden at rive huse ned og etablere bosættelser. Jeg tror ikke, at det kunne forekomme andre steder på den her jord, uden at vi ville høre stemmen. At udlægge det til at være antiisraelsk, antijødisk, synes jeg er stærk tobak.

Formanden :

Hr. Søren Espersen, den sidste runde.

Kl. 13:13 forventer udenrigsministeren der vil være af sådan en mærknings-
ordning?

Kl. 13:16

Kl. 13:13

Formanden :

Udenrigsministeren.

Kl. 13:16

Søren Espersen (DF):

Jamen den israelske regering har jo også sagt, at man er klar til at acceptere en tostatsløsning. Det synes jeg også der skal være. Det er det, der er udgangspunktet for den israelske regering. Men når udenrigsministeren siger, at man ikke kan leve i frihed, fordi man har jødiske naboer, så synes jeg, det er at stramme den en lille smule.

Hvorfor kan man ikke have en palæstinensisk stat, hvor der bor jøder? Jamen jeg spørger bare, og jeg forstår ikke den tankegang overhovedet. Men lad det nu ligge, vi når ikke til enighed om det.

Men når der nu skal mærkes og laves en speciel opfordring til boykot af enkelte varer, kunne udenrigsministeren så – det er mit sidste spørgsmål – forestille sig, at vi lavede nogle særlige mærkninger for iranske varer? Der har man det jo f.eks. med at hænge homoseksuelle. Eller særlige ordninger for Saudi-Arabien, hvor man hugger hænderne af folk efter forgodtbefindende, eller hvad med det kommunistiske Kina, der sælger organer fra henrettede personer? Skulle vi ikke også foreslå en mærkningsordning i forhold til de tre lande? Lad det være mit sidste spørgsmål.

Kl. 13:14

Formanden :

Udenrigsministeren.

Kl. 13:14

Udenrigsministeren (Villy Søvndal):

Jeg er så glad for, at vi trods alt er nået så langt i den her debat, at hr. Søren Espersen også – kan jeg forstå – er enig i tostatsløsningen.

Det, der så er den afgørende debat, er: Skal en sådan stat også have en chance? Er der en chance for en levedygtig stat? Hvis det er rigtigt, at bosættelserne umuliggør det, fordi de gør at, man ikke kan færdes på tværs af dem, så forhindrer man sammenhængen i en palæstinensisk stat. Det er jo derfor, at ikke alene Danmark, men også EU og verdenssamfundet står, hvor de står i synspunktet på bosættelser. Jeg har forstået, at hr. Søren Espersen står et helt andet sted.

Så spørger hr. Søren Espersen, om vi så skal mærke varer fra hele verden. Nej, vi forholder os i øjeblikket meget specifikt til en situation, som vi tror at vi kan påvirke, fordi vi har det særlige forhold mellem Israel og EU med den særligt begunstigende handelsaftale, der gør, at varer fra Israel toldfrit eller næsten toldfrit kommer fra Israel ind i EU.

Når man har sådan en særligt begunstigende handelsaftale, betyder det til gengæld, at man som en del af aftalen skal overholde de regler, der er. Og det er klart, at når man så i strid med international ret laver bosættelser, så reagerer EU og Danmark i sagens natur. Det er den mulighed, vi har for at påvirke. Vi har heldigvis ikke en særligt begunstigende handelsaftale med et land som Irak.

Kl. 13:15

Formanden :

Spørgsmålet er sluttet.

Det næste spørgsmål til udenrigsministeren er af fru Gitte Lillelund Bech. Værsgo.

Kl. 13:16

Spm. nr. US 160**Gitte Lillelund Bech (V):**

Tak. Nu har mine to foregående kolleger jo spurgt ind til mærkningen af varer, som kommer fra de israelske bosættelser. Jeg har bare et enkelt spørgsmål til udenrigsministeren, og det er: Hvilken effekt

Udenrigsministeren (Villy Søvndal):

Vi kender ordningen fra Storbritannien – det er også en frivillig ordning ligesom den, vi foreslår. Der er erfaringen, at alle butikskæder på nær én er gået ind på den her aftale, og det betyder så, at forbrugerne meget konkret skal forholde sig til, om de vil være med til at lægge det fornødne pres på Israel i retning af at opgive bosættelserne.

Jeg har de bedste håb om, at danskerne, butikskæderne, på linje med Storbritannien vil lave den her mærkning, som er en frivillig mærkning. Så er det jo forbrugernes opgave at forholde sig til det, og det synes jeg er en meget nænsom måde at gøre det på, og det er den måde, vi fra dansk side har valgt at gøre det på. Så er det jo klart, at EU også samlet har forholdt sig til, at det ikke er i orden, at man bruger en særligt begunstigende handelsaftale, som er lavet med Israel, til at få varer ind fra ulovlige bosættelser.

Kl. 13:17

Formanden :

Fru Gitte Lillelund Bech.

Kl. 13:17

Gitte Lillelund Bech (V):

Nu fik jeg jo ikke svar på mit spørgsmål. Jeg fik ikke svar på mit spørgsmål om, hvad effekten vil være. Jeg fik en redegørelse – endnu en gang, for det var også en redegørelse, udenrigsministeren gav til mine to foregående kolleger – der handlede om, at man har gjort det i Storbritannien, men jeg har ikke fået svar på, hvad effekten er. Forventer udenrigsministeren, at når man i Danmark indfører en mærkningsordning for varer fra bosættelserne, så får vi flaks løst den grænsedragningsstrid, der er, hvis man skal lave en tostatsløsning? Er det den effekt, man forventer? Forventer man den effekt, at man ser et fald i salget af varer? Hvad er det for en effekt, man forventer? Det vil jeg gerne spørge udenrigsministeren om.

Kl. 13:17

Formanden :

Udenrigsministeren.

Kl. 13:17

Udenrigsministeren (Villy Søvndal):

Jeg formoder, at det får den effekt, at der vil blive købt færre varer, ikke fra Israel, men fra bosættelsesområderne. Det er sådan set hensigten med manøvren.

Når fru Gitte Lillelund Bech så spørger, om det betyder, at vi får løst grænsedragningen, så er svaret: Nej, det tror jeg ikke, for det er jo et forhandlingsforløb, der skal i gang. Jeg tror bare, at det er afgørende, at man har to forløb, der kører parallelt og gensidigt påvirker hinanden. Det ene forløb er forhandlinger, der foregår i kvartetten: forhandlinger om grænsedragninger, om Jerusalems fremtid, om tilbagetrækning fra bosættelser osv. Det andet forløb er at lægge pres på parterne, for de her forhandlinger har jo stået på rigtig længe; der sker ikke rigtig noget, de står stille. Jeg tror, at forudsætningen for at få noget til at ske er, at lande bidrager og lægger det pres, der er nødvendigt; EU lægger pres, Danmark lægger pres, verden lægger pres. Og så er det mit håb, at det kan være med til at fremme den situation, som er vores ønske, nemlig to stater, der kan leve side om side med de internationale garantier, det forudsætter.

Kl. 13:19

Kl. 13:22

Formanden :

Fru Gitte Lillelund Bech.

Kl. 13:19

Formanden :

Udenrigsministeren.

Kl. 13:22

Gitte Lillelund Bech (V):

Jeg må jo så konstatere, at fordi udenrigsministeren ikke selv formår at lægge det pres, der skal til for at få parterne til at sætte sig sammen – fordi kvartetten også har nogle udfordringer – er det nu den danske befolkning, der skal sørge for at lægge pres på Israel for at sikre, at de sætter sig til forhandlingsbordet. Det må jeg jo bare konstatere.

Mit sidste spørgsmål er: Kan udenrigsministeren bekræfte, at det forslag, som udenrigsministeren er kommet med, går væsentlig videre end det, man har aftalt blandt EU's udenrigsministre?

Kl. 13:19

Formanden :

Udenrigsministeren.

Kl. 13:19

Udenrigsministeren (Villy Søvndal):

Det er et nationalt skridt, ligesom den engelske mærkningsordning er et nationalt skridt. Men jeg er helt sikker på, at EU også med sine beslutninger vil være med til at lægge alt det pres, det kan, for at forhindre bosættelserne. Jeg tror ikke, at alle er opmærksomme på, hvor ødelæggende netop bosættelserne er, ikke alene for den fredsaftale, som vi alle sammen ønsker, men også for, at man efterfølgende vil være i stand til at etablere en levedygtig palæstinensisk stat. Når man bruger bosættelserne til at rive områder væk fra hinanden, så der ikke længere er sammenhæng, er risikoen, at hele det store ønske, som jeg også tror fru Gitte Lillelund Bech deler, om at få en palæstinensisk stat side om side med en israelsk stat bliver ødelagt. Derfor har vi brug for, at alle lægger det fornødne pres.

Kl. 13:20

Formanden :

Spørgsmålet er sluttet.

Det næste spørgsmål til udenrigsministeren er fra hr. Peter Skaarup. Værsgo.

Kl. 13:20

Spm. nr. US 161**Peter Skaarup (DF):**

Tak. Spørgsmålet er til udenrigsministeren, i forbindelse med at der snart skal holdes et stort mesterskab i fodbold i Ukraine og Polen. Der er sikkert mange danskere, der glæder sig til at følge landsholdet, der forhåbentlig klarer sig godt i forbindelse med turneringen, men det har været debatteret i både Danmark og i EU, i hvor høj grad de forskellige lande politisk skulle bakke op om arrangementet ved at sende ministre af sted. Der er jo en hel del lande, der allerede nu har signaleret, at de ikke sender nogen ministre af sted. De vil gerne betakke sig for en godkendelse af den ukrainske regerings behandling af politiske modstandere ved simpelt hen at blive væk fra det pågældende arrangement. Den danske regering har været meget tvetydig. Nu er der så sket det, at et flertal i Folketinget inklusive Enhedslisten har meldt klart ud, at man ikke ønsker at acceptere det ukrainske styre og dets mishandling af f.eks. den tidligere premierminister Tymosjenko.

Jeg vil høre udenrigsministeren, om det så også betyder, at regeringen vil efterleve det politiske flertal, der er i Folketinget, bestående af de borgerlige partier og Enhedslisten, ved at regeringen så følger op og siger: Vi sender heller ikke nogen ministre af sted til Ukraine.

Udenrigsministeren (Villy Søvndal):

Tak. Det er rigtigt, at vi havde en rigtig lang og god drøftelse om netop det spørgsmål, også blandt udenrigsministrene den 14. maj 2012.

Jeg er helt enig i spørgerens udgangspunkt, nemlig at vi har at gøre med et styre, som på mange måder går den forkerte vej i forhold til almindeligt anerkendte demokratiske rettigheder, ikke alene med hensyn til Tymosjenko, men også en række af hendes tidligere ministerkolleger, der er fængslet. Det er jo ikke en ordentlig måde at lave politik på, og det understregede jeg i øvrigt meget klart, da jeg havde et møde med den ukrainske premierminister den 15. maj i forbindelse med nogle associeringsaftaler. Vi har sagt til ukrainerne, at så længe de opfører sig, som de gør i demokratisk henseende, er vi ikke i stand til at undertegne nogen associeringsaftale; den er teknisk færdigforhandlet, men den bliver først underskrevet, når de laver mærkbare demokratiske fremskridt.

I sagen om EM i fodbold har vi på linje med det store, store flertal af de europæiske lande valgt at sige: Nu bruger vi perioden fra nu og frem mod EM til at lægge det maksimale pres på styret. Det har allerede virket, på den måde at Tymosjenko er kommet under lægebehandling – det tror jeg også hr. Peter Skaarup er opmærksom på – af en tysk læge. Jeg tror, det var i morges, at jeg så et interview i TV 2 med hendes datter, der sagde, at det også har hjulpet på hendes tilstand. Men det er jo ikke nok. Vi skal have dem tvunget til at optræde ordentligt demokratisk. Spørgsmålet er, om man gør det bedst ved på nuværende tidspunkt at sige, at vi ikke kommer, som et enkelt land vel har sagt, nemlig Holland, eller gør man det bedst ved at bruge perioden til at lægge pres på og sige, at vi forudsætter demokratiske reformer, og så gør vi regnebrættet op til slut, som er den danske regerings position, og som i øvrigt er positionen hos hovedparten af de europæiske lande. Det er der, vi står.

Kl. 13:24

Formanden :

Hr. Peter Skaarup.

Kl. 13:24

Peter Skaarup (DF):

Men jeg vil alligevel godt sige til udenrigsministeren, at det pres, der skal lægges, udmærket kan lægges ved at sætte den associeringsaftale på spil, som sådan set hele tiden har været på spil, og som Ukraine nok har rigtig stor interesse i bliver en realitet, hvorimod man i forhold til det, at der kommer nogle forskellige ministre til Ukraine, sagtens fra regeringens side kunne sige: Allerede nu kan vi se, at det er gået så hårdt ud over den politiske opposition i Ukraine, at vi ikke kan være med; der er ikke sket de fremskridt, der skal til, for at vi kan acceptere det regime og det styre, der i øjeblikket er i Ukraine.

Jeg tror, der er rigtig mange danskere, der synes, at vi selvfølgelig skal deltage med vores gode fodboldhold, men hvorfor skal danske ministre sidde og trone sammen med ekskommunisten Janukovytsj, der jo står bag alle de her mishandlinger af de politiske modstandere, som finder sted i øjeblikket. Og det er jo ikke kun Tymosjenko, det er gået ud over, det er mange andre.

Kl. 13:25

Formanden :

Udenrigsministeren.

Kl. 13:25

Udenrigsministeren (Villy Søvndal):

Det er rigtigt, og jeg tror, det var rigtig klogt, at vi sikrede associeringsaftalen, og spørgeren har fuldstændig ret i, at Ukraine har en ganske stor interesse i en associeringsaftale med EU, og det er der, vi for alvor kan presse: Så lang tid I opfører jer, som I gør, demokratisk, så underskriver vi ikke den her associeringsaftale.

Jeg havde som sagt et møde med premierministeren, hvor vi fra dansk side og dermed også fra EU's side fortalte ham i meget klar tekst, at det er EU's position, at den aftale ikke bliver undertegnet, medmindre der er klare demokratiske fremskridt. Det er det store pressionsmiddel, vi har.

Så er det spørgsmålet, om det har en dramatisk betydning, om der kommer en minister til Ukraine og ser fodbold. Det vil vi som sagt afgøre til slut, i forhold til hvad der sker i Ukraine, på linje med det store, store flertal af EU-landene. Og det tror jeg er en rigtig klog position, for det muliggør, at vi kan bruge mellemtiden til at lægge det fornødne pres.

Kl. 13:26

Formanden :

Hr. Peter Skaarup, sidste runde.

Kl. 13:26

Peter Skaarup (DF):

Men, vil jeg sige til udenrigsministeren, vi er i en situation nu, hvor vi er så tæt på det her mesterskab, og hvor der er sket så mange krænkelser af almindelig lov og ret over for befolkningen i Ukraine. Altså, hvis man nu forestillede sig, at det var i Danmark, hvordan ville omverdenen så ikke reagere, hvis den nuværende regering havde sat den gamle regering i fængsel? Det er jo mere eller mindre det, der er sket; det er jo en bananrepublik værdigt, når man gør det på den måde, det er sket på. Og det er jo fint, at Julia Tymosjenko har fået lægehjælp af en tysk læge, men hvad med alle de andre politiske modstandere, der i den grad får krænket deres almindelige retsfølelse, og den befolkning, som bliver indestångt og undertrykt, selv om de jo egentlig havde lavet en revolution, der ville gøre, at de fik demokrati og nærhed i forhold til EU?

Så mit kernespørgsmål til udenrigsministeren er altså: Vi har Venstre, Konservative, Dansk Folkeparti, Liberal Alliance og Enhedslisten, der siger til ministrene, at de skal holde sig væk, det vil sige, at det mener et flertal i Folketinget, et parlamentarisk flertal, og så har vi en regering, der i hvert fald indtil videre, også i dag, fastholder, at man vil med til det her europamesterskab og sidde på tilskuerrækkerne – kan ministeren ikke godt se, at regeringen kan få et problem, hvis man ikke lytter til, hvad et flertal i Folketinget siger?

Kl. 13:27

Formanden :

Udenrigsministeren.

Kl. 13:27

Udenrigsministeren (Villy Søvndal):

Hvis man kigger på den periode, hvor hr. Peter Skaarup spillede en betydelig rolle i dansk politik – tror jeg godt man kan sige – som støtteparti for den foregående regering, så var der en diskussion, der minder meget om den her, i forhold til OL i Beijing, og der sagde den daværende statsminister, som jeg ved at hr. Peter Skaarup var en meget stor beundrer af – tror jeg godt man kan sige – hr. Anders Fogh Rasmussen, at man skulle være forsigtig med at blande sport og politik sammen. Og han gik ud dengang og advarede mod en bojkot.

Vores position er, kan man sige, lidt mere forsigtig, nemlig den, at vi vil vente og se, hvor det tryk, vi nu yder, ikke alene fra dansk

side, men fra EU's side, ender, og så vil vi tage en beslutning til slut. Det har været regeringens krystalklare linje i hele det her forløb, og det står vi fast på.

Kl. 13:28

Formanden :

Spørgsmålet er sluttet.

Det sidste spørgsmål til udenrigsministeren i denne spørgetime er fra hr. Jakob Ellemann-Jensen.

Kl. 13:29

Spm. nr. US 162

Jakob Ellemann-Jensen (V):

Tak for det. Det er fristende at overveje, om man nu her skal vælge det ukrainske eller det israelske spor. Jeg vælger det israelske og taler lidt videre om udenrigsministerens planer om at indføre den her temmelig symbolske – da den er frivillig – mærkningsordning for produkter, der er produceret i israelske bosættelser.

Udenrigsministeren formulerede det som, at årsagen til det her er, at det drejer sig om varer, der er produceret under forhold, som den danske regering og flere andre europæiske regeringer siger nej til. Man kan spørge, hvorfor det lige er bosættelserne, man kaster sig over her. Hvad med børnearbejde? Hvad med tvangsarbejde? Hvad med utrolig dårligt arbejdsmiljø? Hvor er det, grænserne går for det her?

Kl. 13:29

Formanden :

Udenrigsministeren.

Kl. 13:29

Udenrigsministeren (Villy Søvndal):

Det er jo rigtigt, at det er en frivillig ordning. Det er jo, fordi vi ved, at frivillighed er et princip, som også Venstre hylder. Så får vi ikke en diskussion om tvangsforanstaltninger. Det er det ene vigtige, synes jeg.

Det andet var spørgsmålet: Hvorfor bosættelserne? Jamen fordi bosættelserne er så ødelæggende. Det tror jeg også Venstre anerkender, men jeg er ikke sikker. Men jeg tror, at Venstre anerkender, at bosættelserne er noget af det mest ødelæggende for, at man kan få fredsforhandlingerne i gang. Det er en provokation at afgøre tingene på jorden, når der forhandles. Dertil kommer, at det i virkelighedens verden umuliggør, at man overhovedet kan danne en palæstinensisk stat.

Hvis man er tilhænger af en tostatsløsning, altså to stater ved siden af hinanden, der bor i fred og fordragelighed og med internationale garantier, så er man selvfølgelig også nødt til at reagere, når en part vanskeliggør både fredsforhandlingerne og også muligheden for varigt at danne en tostatsløsning. Og der har vi så valgt en facon, som Storbritannien også har, nemlig at mærke varer, der er produceret i ulovlige bosættelser. Det betyder, at forbrugerne i Danmark så selv kan tage stilling til, om de vil støtte eller ej. Det er jeg helt tryk ved.

Kl. 13:31

Formanden :

Hr. Jakob Ellemann-Jensen.

Kl. 13:31

Jakob Ellemann-Jensen (V):

Jamen tak for det. Betyder det, at ministeren har planer om flere og yderligere mærkningsordninger, f.eks. som der blev spurgt om før, hvilket ministeren dog ikke svarede på, om der skal mærkning på benzin fra Saudi-Arabien, hvor man jo altså hugger hænderne af folk, der ganske vist har stjålet, men alligevel, og hvor kvinder ikke

må gå med håret løst? Eller skal vi mærke varer fra USA, som stadig væk har Guantánamo, som udenrigsministeren var imod, da han var hr. Villy Søvndal, men ikke har ytret sig voldsomt om, siden han blev udenrigsminister? Skal vi mærke varer fra Texas, for der har man også dødsstraf? Hvad er de næste initiativer? Har man flere mærkningsordninger på vej?

Kl. 13:31

Formanden :

Udenrigsministeren.

Kl. 13:31

Udenrigsministeren (Villy Søvndal):

Jeg synes, man skal være forsigtig med en argumentation om, at hvis man gør noget et sted, men ikke gør det samme over resten af verden, så kan man intet foretage sig. Og så vil jeg i øvrigt advare mod sammenligninger mellem USA og ulovlige bosættelser i Israel. USA er jo en helt tæt og nær allieret af Danmark. Vi kommer lige derved fra. USA er meget glad for mange af de ting, Danmark foretager sig. Vi har et tæt samarbejde. Det har vi i øvrigt også med Israel, men det er jo netop i tætte forhold, man også siger fra over for ting, man ikke bryder sig om.

Jeg synes, at en langt større del af verden burde sige fra over for ulovlige bosættelser. Man burde sige: I ved jo godt, at det her forskertser fredsmulighederne; I ved, at det er med til at ødelægge mulighederne for en økonomisk sammenhængende palæstinensisk stat. Og derfor, hvis man ville Israel det godt, synes jeg, at man med meget høj røst skulle sige: Lad være med at fortsætte med de bosættelser, der ødelægger alle de fremtidsmuligheder, vi gerne ser for to stater, der bor fredssommeligt side om side.

Kl. 13:32

Formanden :

Hr. Jakob Ellemann-Jensen i sidste runde.

Kl. 13:32

Jakob Ellemann-Jensen (V):

Det er jo en interessant argumentation, at man ikke siger fra over for visse lande, fordi de er tætte allierede, tætte venner, og at man derefter argumenterer for, at man skal sige fra over for netop tætte venner. Det håber jeg ministeren selv kan se bider sig lidt i halen.

Men det, der jo er interessant her, er, at den her mærkningsordning tager udgangspunkt i bosættelserne, altså de områder, som Israel ikke retmæssigt opfører ejendomme på. Betyder det, at regeringen har lagt sig fast på grænsedragningen? For det vil jo så være nogle af de eneste i verden, som har gjort det, ud over de stridende parter. Har den danske regering lagt sig fuldstændig fast på den her grænsedragning, eller vil man, hvis grænsedragningen bliver anderledes end den, man jo begribeligvis må lægge op til i mærkningsordningen, så protestere mod det? Man må have gjort sig nogle tanker. Hvilken mark hører til, hvilken gør ikke?

Kl. 13:33

Formanden :

Udenrigsministeren.

Kl. 13:33

Udenrigsministeren (Villy Søvndal):

Jeg tror, at det ville være meget lidt klogt, hvis hvert enkelt land i den her proces sætter sig ned og siger, at der og der skal grænsen gå. Jeg tror, det er helt afgørende at anerkende, at FN spiller en afgørende rolle i det her ekstremt vanskelige spørgsmål, ikke kun om grænsedragningen, men også om Jerusalems fremtid. Og der er også det med adgang til vand. Der er så mange spørgsmål, og jeg tror, det vil være rigtig uklogt, hvis hvert eneste land satte sig ned og gav gode

råd i den sammenhæng. Jeg tror, at det er rigtigt og klogt dels at overlade det til FN at have den centrale rolle, dels at sikre, at det foregår ved forhandlinger – og man skal opfordre til forhandlinger.

Pointen med alt det med bosættelserne er, at det da umuliggør, at reelle forhandlinger kommer i gang. Det er det ene. Det andet er: Hvis de kom i gang, ville udvidelsen af bosættelserne være det, der umuliggjorde, at man i virkelighedens verden kunne danne en sammenhængende palæstinensisk stat. Derfor synes jeg, at alle, der holder af mennesker rundt om på den her jord og holder af palæstinensere og israelere, skal sige det her med meget klar røst. Det er en opfordring.

Kl. 13:34

Formanden :

Spørgsmålet er sluttet, og udenrigsministeren er fritaget.

Det næste spørgsmål er til erhvervs- og vækstministeren. Først er det hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 13:35

Spm. nr. US 163

Hans Kristian Skibby (DF):

Tak, hr. formand. Grunden til, at jeg gerne vil tale lidt med erhvervsministeren i dag, er nogle af de ting, der har været bragt i nyhederne de senere dage om de danske virksomheders syn på regeringens planer om nye sukkerafgifter. Det er jo sådan, at den nye regering har vedtaget, at man vil finde et provenu på omkring 1,2 mia. kr. ved at lægge om på og øge sukkerafgifterne i Danmark. Jeg ved udmærket, at erhvervsministeren jo ikke er skatteminister, men tingene hænger altså sammen set i forhold til, at det netop er de danske erhverv, som ser ud til at komme under stort pres, hvis ellers de her afgifter kommer til at stige så meget, som det ser ud til at de gør.

Det er jo mælk, det er ketchup, det er marmelade, det er rødbejder, det er syltede asier og det er yoghurt. Der er rigtig mange af vores økologiske producenter af fødevarer, som også kommer skidt fra start, hvis de kan se frem til, at sukkerafgifterne stiger.

Der vil jeg egentlig gerne høre, hvordan man fra erhvervsministerens side ser på de planer, som man barsler med i Skatteministeriet. Jeg vil også gerne høre, om erhvervsministeren kan bekræfte eller afkræfte, at erhvervsministeren også er involveret i udformningen af og forhandlingen omkring de her ændrede branchevilkår og konkurrencevilkår, som det jo medfører, hvis man øger sukkerafgifterne med 1.200 mio. kr.

Kl. 13:36

Formanden :

Erhvervs- og vækstministeren.

Kl. 13:36

Erhvervs- og vækstministeren (Ole Sohn):

Jeg kan starte med at bekræfte, at den politik, regeringen lægger frem, er den samlede regerings politik. Detaljerne omkring afgiftspolitikken vil jeg anbefale spørgeren at spørge skatteministeren om, men jeg vil meget gerne sige, at det, der er helt afgørende for regeringen, når vi snakker om erhvervspolitik, er, at vi har et erhvervsklima, som sikrer, at vi kan både fastholde og udbygge beskæftigelsen i Danmark. Det gør vi på en lang række områder, bl.a. ved initiativer, som spørgeren selv har medvirket til – etablering af den såkaldte udviklingspakke, hvor vi skaffede supplerende finansieringskapital til virksomheder, sådan at de kunne få gang i omsætningen og dermed lave nyansættelser.

Jeg synes også, der foregår mange interessante ting rundt omkring på danske virksomheder. Jeg var forleden i Nordjylland, hvor jeg besøgte virksomheden Martin, som producerer lys, og som har organiseret sig på en måde, så de har haft mulighed for at lukke en af deres

fabrikker i Kina og trække produktionen tilbage til Frederikshavn, fordi de derved kan få en mere optimal drift. Det viser jo, at der faktisk er mulighed for også at udvikle decideret gode danske produktionsarbejdspladser både for 3F'ere og smede, og det synes jeg også vi skal være stolte af, på trods af at vi er udfordret på vores konkurrenceevne, som jo igennem de sidste 10 år er faldet. Vi har en stor opgave med at få den genoprettet, og den opgave har regeringen taget på sig.

Kl. 13:38

Formanden :

Hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 13:38

Hans Kristian Skibby (DF):

Jo, men det, der er den helt store udfordring, er jo, som man fra brancheorganisationerne vurderer – og som man fra Dansk Industri har været ude og sige i forbindelse med de her nye forslag om at øge sukkerafgifterne med 1.200 mio. kr. om året i Danmark fra den 1. januar 2013 – at mange af de initiativer, som der er kommet fra den nye regering, og hvor erhvervsministeren jo også står i spidsen for implementeringen af en del af dem, vil medføre et tab på 1.200 danske job.

Det er jo derfor, jeg synes, at netop det her med job og beskæftigelse og konkurrencevilkår for danske produktionsjob osv. uvilkårligt hænger meget sammen med, hvilke afgiftsregninger vi sender ud i kuverter til de her forskellige danske produktionsvirksomheder.

Det er jo derfor, jeg har meget vanskeligt ved at forstå det, hvis ikke også erhvervsministeren nærer et inderligt ønske om at få bremsede her planer om at forøge sukkerafgifterne. Det kan godt være, det er skatteministeren, som får pengene – de 1.200 mio. kr. – og det er så også en partikollega til erhvervsministeren, og så bliver pengene jo sikkert et godt sted, men noget andet er, at det jo altså er sådan, at det går ud over den danske konkurrenceevne, og det går ud over forbrugerpriser, og det går ud over folk, som skal betale mere for deres dagligvarer. Det er jo ikke bare (*Formanden*: Ja tak!). Undskyld.

Kl. 13:39

Formanden :

Så er det erhvervsministeren.

Kl. 13:39

Erhvervs- og vækstministeren (Ole Sohn):

Jamen det er jo en kendsgerning, at – kan man sige – det samlede skatte- og afgiftstryk naturligvis påvirker den måde, som vi kan arbejde og producere på i Danmark, på nøjagtig samme måde som de initiativer, vi kan tage for at forenkle virksomhedernes regelbyrde og understøtte eksportmulighederne. Altså, alt spiller jo ind på den måde, som dansk erhvervsliv fungerer på, og dermed også den samlede sum af muligheder for at etablere nye arbejdspladser.

Derfor arbejder regeringen meget målbevidst på at etablere en erhvervs- og vækststrategi, som vender den udvikling, som vi har været vidner til igennem de sidste 10 år, hvor konkurrenceevnen stille og roligt er blevet forringet. Den er vi i gang med at ændre, og nu nævnte jeg så et eksempel på en virksomhed, som faktisk har haft mulighed for at trække produktionen tilbage til Danmark, og det vidner jo om, at vi har nogle muligheder. Jeg synes faktisk, vi skal være stolte af, at vi er i stand til at fastholde og udvikle produktionsarbejdspladser i Danmark, og det ligger både mig som minister for erhverv og vækst og den samlede regering meget på sinde.

Kl. 13:40

Formanden :

Hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 13:40

Hans Kristian Skibby (DF):

Tak. Jeg anerkender selvfølgelig, at ministeren er glad for, at der er virksomheder, som fører job tilbage til Danmark inden for armaturbranchen og laver lys osv., men det, jeg spørger om, er altså den danske fødevarerindustri. Det er altså en industri, som i dag er repræsenteret med mange tusinde job i Danmark, og det er en industri, som har en god, solid geografisk forankring mange steder i vores landdistrikter. Det er jo sådan, at mange af vores fødevarerproducenter, dem, der laver forarbejdning af danske fødevarer, faktisk ligger i Nordjylland, de ligger på Sjælland, nede på Møn, Kelsen f.eks. – eller Karen Volf – som jo ligger nede ved Stege. Så det er store danske fabrikker, som ligger i Udkantsdanmark og i mange af vores landdistrikter, og derfor er det også nogle job, som vi meget nødig vil se gå fløjten. Derfor spørger jeg bare inderligt ministeren, om ikke det giver en vis bekymring hos erhvervsministeren, som også har sin baggrund i Socialistisk Folkeparti, at partikollegaen, som så er skatteminister, barsler med at øge de her afgifter med 1.200 mio. kr. og dermed sørger for, at omkring 1.200 danske job forsvinder. Det er sådan set bare mit inderlige håb, at erhvervsministeren vil tage det med i sine videre overvejelser.

Kl. 13:41

Formanden :

Ministeren.

Kl. 13:41

Erhvervs- og vækstministeren (Ole Sohn):

Jeg er glad for, at spørgeren undervejs nævnte småkagefabrikken Kelsen. I sidste uge var jeg med en erhvervsdelegation på 76 danske virksomheder i Korea, den største erhvervsdelegation nogen sinde i Asien, hvor bl.a. Kelsen var med, og de har en fantastisk god produktion af både småkager og emballage i Danmark, og de har en stærkt stigende eksport af småkager både i Korea, i Kina og i andre asiatiske lande. Det er altså gode danskproducerede varer, også sukkersholdige varer, som kan gøre det godt på eksportmarkedet. Så også her synes jeg, vi skal være glade for, at vi faktisk er i en situation, hvor de er i gang med, hjulpet af den eksportstrategi, som den nye regering har lagt frem, at udvide deres eksport i Asien og dermed også produktionen i Danmark. Det synes jeg vi i fællesskab skal glæde os over.

Kl. 13:42

Formanden :

Spørgsmålet er sluttet.

Det næste og sidste spørgsmål til erhvervs- og vækstministeren er af hr. Michael Aastrup Jensen, værsgo.

Kl. 13:43

Spm. nr. US 164

Michael Aastrup Jensen (V):

Tak for det.

Det, jeg vil spørge ind til, er noget, der skete her for 2 dage siden, da ministeren udsendte en pressemeddelelse om skærpet lodspligt for visse danske havne. Situationen er den, at der har været et uheld i Limfjorden, hvor Limfjordsbroen blev beskadiget, og derfor har ministeren meget klogt, synes jeg, besluttet at indføre en skærpet lodspligt i området. Problemet er bare, at man i samme pressemeddelelse bruger én linje på at fortælle, at man også indfører skærpet lodspligt i Randers og Nakskov Havne.

Der må jeg indrømme at jeg er meget, meget forundret, ligesom størstedelen af Randers' befolkning er forundret. For for det første har vi ikke rigtig nogen jernbanebro hen over Randers Fjord, som

skulle sådan muliggøre, at det skulle tages op på samme måde, og for det andet er det sådan, at hvis man går ind og laver en skærpelse af lodspligten i Randers, ville det have vidtrækkende konsekvenser, som ikke mindst vil være totalt i modstrid med det arbejde, som der ellers er et udvalg der er i fuld gang med i øjeblikket, altså at kigge på, hvordan og hvorledes man skal tage hele lodspligten op. Men der har ministeren valgt at sige: Nej, det arbejde venter vi ikke på, det lægger vi bare til side, og så indfører vi den her skærpede lodspligt uden overhovedet at inddrage Randers Havn, Randers Kommune eller nogen andre danske havne f.eks. Dem har man heller ikke inddraget. Og så har man valgt at gøre det.

Det er sådan, at hvis vi går ind og kigger på, hvad bevæggrunden rent konkret skulle være, så skulle det selvfølgelig handle om sikkerhedsmæssige foranstaltninger eller miljømæssige foranstaltninger. Det sikkerhedsmæssige har vi belyst: Der er ikke nogen jernbanebro hen over Randers Fjord overhovedet, så det løser lidt sig selv. Når det handler om det miljømæssige, har Randers Havn jo tidligere skrevet til ministeriet, at der ikke nogen sinde har været nogen situationer værre end en grundstødning, som har haft en miljømæssig konsekvens, overhovedet ikke. Derudover har de få grundstødninger, der har været, været et materielt problem, noget, som en lods altså ikke kunne klare.

Så mit spørgsmål er meget klart: Hvorfor har man valgt at inddrage Randers i den skærpede lodspligt, sådan ad bagdøren?

Kl. 13:45

Formanden :
Ministeren.

Kl. 13:45

Erhvervs- og vækstministeren (Ole Sohn):

Det er sådan, at vi i Danmark har et lodstilsyn, som fører tilsyn med, hvordan lodsreglerne er i de forskellige dele af det danske farvand, og de har vurderet, at det vil være betimeligt at skærpe lodspligten i Randers Fjord, i Nakskov Fjord og, så vidt jeg husker, også ved Avedøre Havn foruden i den aktuelle sag fra Limfjorden. Det er det, der er baggrunden for det. Og jeg lægger til grund, at når Lodstilsynet kommer med den anbefaling via Søfartsstyrelsen, er det er fornuftigt, og så står det også til troende. Det er baggrunden for, at vi i forlængelse af uheldet i Limfjorden har set på, hvad det er, Lodstilsynet har anbefalet, og på den baggrund har vi skærpet lodspligten i de pågældende fjorde.

Kl. 13:46

Formanden :
Hr. Michael Aastrup Jensen.

Kl. 13:46

Michael Aastrup Jensen (V):

Men problemet er jo bare, vil jeg sige til ministeren, at det er i total modstrid med det arbejde, der nu er foregået gennem flere år i det udvalg, der skal kigge på, hvordan lodspligten skal være for en lang række danske havne. Det vælger man ikke at vente på. Man bruger et uheld ved en jernbanebro over Limfjorden som undskyldning for at snige noget ind ad bagdøren i forbindelse med en problemstilling, der overhovedet ikke er relevant for Randers. Og det her har altså økonomiske konsekvenser. Det har økonomiske konsekvenser for Randers Havn, fordi det er Danmarks eneste flodhavn, og det vil sige, at hvis man går ind og stiller krav om, at der skal være lodspligt ved størstedelen af de anløb, der så vil blive ved Randers, jamen så vil Randers Havn blive fravalgt. Det vil sige, at det kommer til at koste arbejdspladser massivt i en by, som absolut ikke har brug for, at arbejdspladser forsvinder, men derimod gerne det modsatte, og derfor synes jeg altså ikke, at man bare kan undskylde sig med, at det er noget, Lodstilsynet har bedt om.

For situationen er jo den, at man har et udvalg i gang, og man kunne jo have ventet, til man havde fundet ud af, hvad de nu vil anbefale, i stedet for at man så at sige siger, at man er klogere end det udvalg.

Kl. 13:47

Formanden :
Ministeren.

Kl. 13:47

Erhvervs- og vækstministeren (Ole Sohn):

Jeg vil gerne lige anholde det, der bliver sagt. Det er ikke ulykken i Limfjorden, der er årsag til, at lodspligten bliver skærpet andre steder i Danmark. Der er en samtidighed i det, men der er ingen sammenhæng i det, forstået på den måde, at der i øvrigt også er forskel på den skærpelse, der har fundet sted af lodspligten i Limfjorden eksempelvis i forhold til det, der sker i Randers Fjord. Men jeg må lægge til grund, at når der kommer anbefalinger fra Lodstilsynet, som jo bygger deres anbefalinger på de konkrete erfaringer, lodserne har gjort ved sejls i Randers Fjord, så er det baggrunden for, at man har valgt at skærpe lodspligten i Randers Fjord.

Kl. 13:48

Formanden :
Hr. Michael Aastrup Jensen, sidsterunde.

Kl. 13:48

Michael Aastrup Jensen (V):

Jeg kan jo forstå, at ministeren ikke har læst sin egen pressemeddelelse her fra i forgårs, for hele pressemeddelelsen handler kun om uheldet ved Limfjordsbroen, ved jernbanebroen, der går over Limfjorden. Og så er det lige nævnt i en sidebemærkning, der fylder halvanden linje, at man i den sammenhæng har besluttet at indføre skærpet lodspligt bl.a. i Randers. Så det er nu altså i pressemeddelelsen, som ministeren selv har sendt ud, at man skriver de her ting.

Det med udvalget vælger ministeren slet ikke at svare på, og det synes jeg er sørgeligt. Vi har nedsat et udvalg, som nu i godt 2 år har været inde at kigge på det, for der er en konfliktsituation, i forbindelse med hvor skærpet lodspligten skal være. Det har man nu valgt at se fuldstændig forbi, man ønsker slet ikke at lytte til, hvad de siger. Man lytter kun til en side. Man vælger ikke engang at inddrage Randers Havn, man vælger ikke engang at inddrage Randers Kommune, før man melder det her ud, som har så store økonomiske konsekvenser for en industri, der virkelig har brug for vækst og ikke det modsatte.

Jeg må indrømme, at jeg er skuffet over vækstministeren, og jeg kan jo høre, at han åbenbart under ingen omstændigheder har tænkt sig at lave om på den her beslutning. Og jeg kan kun appellere til ministeren om, at han vælger at kigge på det endnu en gang, så ikke mindst udvalgsarbejdet ikke vil være forgæves.

Kl. 13:49

Formanden :
Ministeren.

Kl. 13:49

Erhvervs- og vækstministeren (Ole Sohn):

Jeg vil lige starte med at enten gentage eller forklare lidt dybere, at det er rigtigt, at der er en samtidighed i udmeldingen i den pressemeddelelse, som spørgeren refererer til. Der var bare en sammenblanding, nemlig at det ligesom var ulykken i Limfjorden, der gav anledning til, at man skærpede lodspligten i Randers Fjord, men det var det ikke. Det er de forhold, der er i Randers Fjord, der danner baggrund for, at Lodstilsynet har anbefalet, at der sker en skærpelse af lodspligten. Men det skal jo ikke skille os mere ad, end at vi, når

spørgeren nu mener, at der er foregået noget, som kunne være foregået på et bedre grundlag, så kigger på det. Anderledes kan det jo ikke være.

Kl. 13:49

Formanden :

Spørgsmålet er sluttet, og det er så også timen for de uforberedte spørgsmål.

Jeg skal her udsætte mødet. Det genoptages kl. 14.00.

:

Mødet er udsat. (Kl. 13:50).

Det sidste punkt på dagsordenen er:

2) Besvarelse af oversendte spørgsmål til ministrene (spørgetid).

Kl. 14:00

Formanden :

Så er mødet er åbnet igen.

Det første spørgsmål er til statsministeren af fru Lykke Friis.

Kl. 14:00

Spm. nr. S 3292

1) Til statsministeren af:

Lykke Friis (V):

Vil statsministeren uddybe, hvordan hun i den verserende diskussion om en eventuel ministeriel boykot af EM-slutrunden i Ukraine på sit pressemøde den 15. maj 2012 på en og samme tid kan mene, at sport og politik ikke må blandes sammen, samtidig med at hun alligevel holder en dør åben for, at danske ministre bliver hjemme?

Formanden :

Værsgo.

Kl. 14:00

Lykke Friis (V):

Tak, hr. formand.

Vil statsministeren uddybe, hvordan hun i den verserende diskussion om en eventuel ministeriel boykot af slutrunden i fodbold i Ukraine på sit pressemøde den 15. maj 2012 på en og samme tid kan mene, at sport og politik ikke må blandes sammen, samtidig med at hun alligevel holder en dør åben for, at danske ministre bliver hjemme?

Kl. 14:00

Formanden :

Statsministeren.

Kl. 14:00

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Det er regeringens holdning, at man skal være meget varsom med at blande sport og politik. Det har vi faktisk også en stærk tradition for i Danmark at forsøge at undgå, og derfor har vores udgangspunkt også været, at den ansvarlige minister vil overvære EM, sådan som det også har været tilfældet ved tidligere sportsbegivenheder, f.eks. OL i Beijing i 2008. Hvis nogen skulle have glemt det, så var den tidligere regerings holdning ved OL i Beijing sådan set også nøjagtig den samme, nemlig at man skulle forsøge at undgå at sammenblande sport og politik.

I forhold til EM er vores holdning den, at vi følger situationen nøje, og at vi først tager stilling umiddelbart inden EM. Jeg tror netop, det er afgørende, at man først tager stilling, inden mesterskaber-

ne begynder, og det er i virkeligheden også den linje, som de fleste EU-lande har givet udtryk for. Som ordføreren ved, blev det drøftet på udenrigsministermødet den 14. maj, og jeg er helt sikker på, at den drøftelse, der allerede har været, og de debatter, der allerede er, bliver registreret i Ukraine. Formålet er jo netop at lade den her slags debatter registrere i Ukraine, således at de kan følges af forbedringer af menneskerettighederne.

Kl. 14:01

Formanden :

Fru Lykke Friis.

Kl. 14:02

Lykke Friis (V):

Tak.

Jeg har jo selvfølgelig stillet det her spørgsmål, fordi den her sag jo har været en af de sager, der har fyldt mest, når vi har set på menneskerettigheder i Europa de senere år. Det har været forsidestof i mange lande og er blevet diskuteret vidt og bredt; også Europa-Parlamentet ser på spørgsmålet i morgen, hvor de har en afstemning.

Jeg må sige, at da sagen starter, hører vi intet fra regeringen. Der hører vi primært noget om en anden sag, det var det såkaldte twitterforbud, hvor det åbenbart var mere relevant at forholde sig til det, altså DBU's twitterforbud, end at se på Ukraine. Det førte så efterfølgende til en klar afvisning af boykotten. Kulturministeren kommer, var så budskabet, og nu er vi så landet i den position, som statsministeren nu har redegjort for, at man afventer den endelige beslutning om deltagelse, samtidig med at man så siger, at man undlader at blande sport og politik sammen. Undskyld, vil jeg sige til statsministeren, for mig lyder det altså, som om bolden gives op om 16 dage, og at statsministeren endnu ikke har besluttet sig for, hvilket mål hun vil stå i. For enten har man et stålsat princip om, at man under ingen omstændigheder blander sport og politik sammen, og så er det lige meget, hvad der end sker i Ukraine, eller hvor mange lande i Europa der melder ud, eller også er det jo elastik i metermål. Og så bliver det jo relevant at spørge: Hvad skal der til, for at statsministeren beder kulturministeren om at blive hjemme? Hvad skal der til?

Kl. 14:03

Formanden :

Statsministeren.

Kl. 14:03

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jeg har hørt masser af kritik fra Venstre i forhold til vores holdning, og jeg må sige, at det virkelig undrer mig meget, for jeg har også været lidt tilbage at kigge på, hvad den tidligere regering egentlig har ment i situationer, som må kunne sammenlignes med den her. Og derfor vil jeg egentlig gerne have lov til at citere tidligere statsminister Anders Fogh Rasmussen, som sagde noget, hvor jeg, når jeg læser det, bliver lidt i tvivl om, om det er mig selv, der har sagt det, eller hvorvidt det er den tidligere statsminister. Jeg skal alligevel læse det op:

»Regeringens linje er klar. Vi ønsker ikke at sammenblande sport og politik. Regeringen går ikke ind for en boykot af de olympiske lege. Og vi bakker fuldt ud op om danske sportsfolks deltagelse i de Olympiske Lege.

I forhold til åbningsceremonien er udgangspunktet, at regeringen vil deltage i åbningsceremonien, dog med det forbehold at den endelige beslutning først træffes på baggrund af en samlet vurdering efter EU's udenrigsministermøde ...«

Det er altså stort set det samme, som Danmark nu siger om europamesterskabet, og det er jo netop det, det handler om. I udgangspunktet vil vi meget gerne være med til at støtte op om de danske sportsfolk, uanset om det er ved OL eller som her nu til fodbold. Vi

vil meget gerne være med til at bakke op om det danske hold, og derfor deltager vores kulturminister som udgangspunkt i det her. Men vi har også behov for at vurdere situationen løbende, og som så mange andre europæiske lande afventer vi endelig stillingtagen, til vi er tættere på mesterskabets begyndelse.

Kl. 14:04

Formanden :
Fru Lykke Friis.

Kl. 14:04

Lykke Friis (V):

Jeg havde egentlig besluttet mig for at gå efter bolden, for jeg synes, at den her sag er så vigtig, at det bør man gøre, og undlade at kaste mig ud i en citatkrig. Men når statsministeren nu selv gør det, så lad mig citere følgende:

»Man blander jo sport og politik sammen hver dag og alle vegne, og der er meget politik i, at et land får nogle af de her store arrangementer. Al den der snak om, at det skal man ikke gøre, det er jo altid hykleri, for det er jo altid en sammenblanding. Og så må man forholde sig til, hvordan man står i den sammenblanding.«

Det er sagt af den tidligere udenrigsminister hr. Mogens Lyketoft. Og det, der stadig væk er det mest relevante, er jo: Hvad er regeringens holdning? For det er jo ikke nogen holdning at sige, at man ikke blander sport og politik sammen. Det er åbenbart princippet, men så venter man alligevel med at gøre regnebrættet op.

Så jeg gentager mit spørgsmål fra før: Hvad skal der konkret ske, før kulturministeren skal blive hjemme? Pression virker jo kun, hvis man bliver konkret. Det går jeg ud fra at vi er enige om. Så vil statsministeren f.eks. lægge vægt på, om Julia Timosjenko, den tidligere premierminister, fortsat er i fængsel, når EM starter den 8. juni? Er det det, der er det afgørende, og som vi andre skal holde øje med? For jeg minder statsministeren om, at der jo altså er et flertal i Folketinget, der har det modsatte synspunkt af statsministeren.

Kl. 14:06

Formanden :
Statsministeren.

Kl. 14:06

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jeg synes da, at det er godt at få redegjort for, hvad Venstre egentlig mener, for jeg har stadig væk ikke helt forstået, hvad det er, Venstre mener. Mener Venstre, at man på nuværende tidspunkt helt skal beslutte sig for at boykotte mesterskaberne, eller mener Venstre, at man skal se tiden an, lægge maksimalt pres på Ukraine og så beslutte sig, når man kommer tættere på mesterskaberne? For hvis det er det sidste, er der vel egentlig ikke så stor forskel på det, Venstre mener, og det, regeringen mener. Og så skal jeg bare i parentes minde om, at det, regeringen mener, minder meget om det, den tidligere regering mente.

Vi lægger maksimalt pres på Ukraine i øjeblikket, og det gør vi med de aftaler, vi er tæt på at kunne indgå med Ukraine, som vi jo holder tilbage, netop fordi vi gerne vil se forbedringer på menneskerettighedsområdet. Hele det her er lidt for vigtigt, synes jeg, til at vi skal prøve at finde forskelle i hinandens politik. Kernen er, at vi alle sammen ønsker, at der skal være bedre menneskerettigheder i Ukraine. Vi kæmper for det. Det gør vi sammen i EU. I forhold til Ukraine er udgangspunktet, at vi skal være meget varsomme med at sammenblande sport og politik, at vi utrolig gerne vil have, at kulturministeren kommer til mesterskaberne og bakker op om det danske landshold, men at vi på linje med andre europæiske lande ser tiden an og ser, hvordan tingene udvikler sig op mod mesterskaberne.

Kl. 14:07

Formanden :
Fru Lykke Friis for sidsterunde.

Kl. 14:07

Lykke Friis (V):

Men det er jo svært at hitte ud af, hvad der så er regeringens holdning, for statsministeren blander jo netop sport og politik sammen, når statsministeren fortsat holder døren åben for, at Danmark bliver hjemme. Så må der jo kunne ske et eller andet, som gør, at man så må bryde med det princip. Og Venstres holdning er jo klar, fordi vi har jo sagt, at vi skal blive hjemme. Der er den klare forudsætning, selvfølgelig, at der skal være en mærkbar forbedring, ellers skal ministrene blive hjemme. Der må jeg bare konkludere at det er meget vanskeligt lige her og nu at få øje på den mærkbare forbedring, i betragtning af at myndighederne i Ukraine jo har meldt ud, at man først ser på sagen igen den 27. juni. Så er det jo svært at se, hvad der mærkbart skulle ændre situationen.

Men jeg kan forstå, at jeg nok ikke rigtig får noget svar på, hvad der konkret skal ske med hensyn til det regnebræt, så lad mig derfor spørge om noget andet i den forbindelse. Der er 16 dage til EM går i gang. Det danske formandskab har jo betonet, at kampen mod menneskerettigheder er en høj prioritet for det danske EU-formandskab. Så vil det danske EU-formandskab gøre noget aktivt i de her kommende 16 dage for at finde en fælles holdning i Ukrainespørgsmålet?

Kl. 14:08

Formanden :
Statsministeren.

Kl. 14:08

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Det er ikke lykkedes – synes jeg – for ordføreren at gøre helt klart, hvad Venstre egentlig mener. Jeg har jo også noteret mig, at oppositionen på ingen måde udelukker, at man skal overvære kampene i Ukraine. Det vil man egentlig stadig gerne gøre, men man gør det afhængigt af udviklingen i situationen i Ukraine, og man følger sagen. Det er sådan set også det, vi gør. I udgangspunktet vil vi utrolig nødig blande politik og sport sammen. I udgangspunktet vil vi meget gerne bakke op om det danske landshold. Det er dem, der har kvalificeret sig. Vi vil gerne være der og bakke op om deres indsats, og det er vores udgangspunkt. Men vi vil også gerne vente med at tage endelig stilling, til vi har set, hvordan tingene udvikler sig i Ukraine i de kommende dage. Det er i øvrigt på linje med et flertal af de europæiske lande, som har fuldstændig samme position. Og jeg er også, skal jeg sige en gang til, på linje med den tidligere regering i forhold til deres holdning op til OL.

Kl. 14:10

Formanden :
Spørgsmålet er sluttet.

Det næste spørgsmål er til justitsministeren af hr. Peter Skaarup.

Kl. 14:10

Spm. nr. S 3316

2) Til justitsministeren af:

Peter Skaarup (DF):

Er ministeren enig med sin partifælle, Socialdemokraternes retsordfører, Ole Hækkerup, der ifølge TV-Avisen den 10. maj 2012 kl. 21 i forhold til forældelsesfristerne i sager om seksuelt misbrug af børn sagde, at »Vi ønsker længere forældelsesfrister, fordi vi gerne vil have, at dem, der har gjort det her, bliver fanget, så de ikke kan gøre det igen, og for at sørge for, at ofrene får retfærdighed. Derfor vil vi gerne forlænge forældelsesfristerne, og vi vil gerne forlænge dem

betragteligt«, og hvorfor stemte Socialdemokraterne i bekræftende fald så så sent som den 13. marts 2012 imod i Folketinget, da DF foreslog at fjerne forældelsesfristerne?

Formanden :

Værsgo.

Kl. 14:10

Peter Skaarup (DF):

Tak for det. Spørgsmålet lyder sådan her: Er ministeren enig med sin partifælle, Socialdemokraternes retsordfører, Ole Hækkerup, der ifølge TV-Avisen den 10. maj 2012 kl. 21 i forhold til forældelsesfristerne i sager om seksuelt misbrug af børn sagde, at »Vi ønsker længere forældelsesfrister, fordi vi gerne vil have, at dem, der har gjort det her, bliver fanget, så de ikke kan gøre det igen, og for at sørge for, at ofrene får retfærdighed. Derfor vil vi gerne forlænge forældelsesfristerne, og vi vil gerne forlænge dem betragteligt«, og hvorfor stemte Socialdemokraterne i bekræftende fald så så sent som den 13. marts 2012 imod i Folketinget, da DF foreslog at fjerne forældelsesfristerne?

Kl. 14:11

Formanden :

Justitsministeren.

Kl. 14:11

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Tak for det, formand. Som jeg flere gange har oplyst, er Straffelovrådet jo i gang med at gennemgå straffelovens regler om seksualforbrydelser. Straffelovrådet overvejer i den forbindelse også forældelsesfristerne i sager om seksuelt misbrug af børn, og som jeg tidligere har oplyst, forventes Straffelovrådets arbejde med kommissoriet om straffelovens kapitel 24 om seksualforbrydelser at være afsluttet kort tid efter sommerferien. Jeg mener derfor, at det er for tidligt at tage hul på den politiske diskussion om eventuelle ændringer af de gældende forældelsesfrister i disse sager, og regeringen vil derfor således afvente Straffelovrådets faglige vurderinger af spørgsmålet, før der tages stilling til eventuelle lovændringer på området.

Kl. 14:11

Formanden :

Hr. Peter Skaarup.

Kl. 14:11

Peter Skaarup (DF):

Det er måske sådan det nærmeste, man kommer en tilrettevisning af Socialdemokraternes retsordfører, for et eller andet sted handler det her jo om, hvorvidt der er overensstemmelse mellem det, et parti siger, og det, et parti gør, og det kan man roligt sige der ikke er i den her sag. For først sker der det, at Dansk Folkeparti fremsætter et forslag i Folketinget, og vi får støtte fra Venstre, Konservative og Liberal Alliance, om at fjerne forældelsesfristerne, både når det gælder pædofili og incest, og så kommer Socialdemokraterne den 10. maj og siger: Det vil vi alligevel gerne være med til, selv om man har stemt imod det i Folketinget den 13. marts. Nu kommer ministeren så i dag og siger, at det vil man stadig væk ikke være med til; man vil stadig væk ikke være med til at komme de mennesker til undsætning, der har været udsat for et seksuelt misbrug og i en sen alder, efter de er fyldt 28 år, gerne vil have mulighed for at rejse sager, når det gælder pædofili, og i forhold til søskendeincest, som specielt kvinder, men også mænd, gerne vil rejse sager om, efter de er fyldt 23 år, men ikke kan få lov til, på grund af at der er de her forældelsesfrister.

Jeg kunne godt tænke mig at høre justitsministeren, om ministeren ikke selv kan se, at der er tale om signalforvirring i højeste grad

fra regeringens side, når man på den ene side i TV-avisen, og det lyder jo godt, vil komme en kvinde til undsætning, nemlig Lisbeth Zornig Andersen, der har skrevet en meget gruopvækkende bog, der har rejst en vigtig debat, men i realiteten så alligevel ikke, når det kommer til Folketingets spørgetid i dag, eller for så vidt den afstemning, der var i marts måned, vil gøre noget ved problemet. Kan ministeren ikke se, at regeringen har et forklaringsproblem?

Kl. 14:13

Formanden :

Justitsministeren.

Kl. 14:13

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Regeringen har overhovedet ingen forklaringsproblemer. Som jeg har sagt før – også til hr. Peter Skaarup, og derfor overrasker det mig, at han ikke helt er klar over det endnu, men så kan det være, det hjælper i dag – er det regeringens opfattelse, at det er for tidligt at tage hul på den politiske diskussion om eventuelle ændringer af de gældende regler for forældelsesfrister i de her sager, som handler om seksuelt misbrug af børn.

Jeg vil selvfølgelig gerne benytte lejligheden til at understrege, som jeg også har gjort tidligere i debatterne, at både regeringen og Socialdemokratiet lægger stor vægt på, at der selvfølgelig er en effektiv indsats mod seksuelt misbrug af børn. Jeg tror ikke, der kan være nogen, der kan være uenige i, at det er en af de mest afskyelige forbrydelser, der findes. Derfor lægger regeringen selvfølgelig også meget vægt på at sikre hjælp og beskyttelse til ofre for seksualforbrydelser.

Men når det gælder konkrete regler, skal man huske på, at i hvert fald indtil videre har Dansk Folkeparti under den tidligere regering bakket op om, at Straffelovrådet skal have lov til at gøre sit arbejde. Det, Straffelovrådet sidder og kigger på, er lige nøjagtig det her spørgsmål. Det er alvorlige sager, der er på spil. Ergo er det vigtigt, at det er ordentligt gennemarbejdet og ordentligt gennemtænkt, inden man drager konklusioner. Det har Dansk Folkeparti under den tidligere regering bakket op om. Det var den tidligere regering, der satte Straffelovrådet til at se på det her. Den nuværende regering vil i al respekt for det, den tidligere regering har lavet på det her område, afvente det, og så tager vi stilling til det efter sommerferien, når resultatet af arbejdet i Straffelovrådet altså vil foreligge.

Kl. 14:15

Formanden :

Hr. Peter Skaarup.

Kl. 14:15

Peter Skaarup (DF):

Ministeren siger, at det, vi gør, skal være gennemtænkt, og derfor skal vi afvente Straffelovrådets arbejde. Vil det sige, at det, som Socialdemokraternes retsordfører, hr. Ole Hækkerup, sagde til TV-avisen den 10. maj, om, at han vil have længere forældelsesfrister, ikke var gennemtænkt?

Kl. 14:15

Formanden :

Justitsministeren.

Kl. 14:15

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Jeg har ikke nogen grund til at anklage den socialdemokratiske retsordfører for ikke at tænke sig om, inden han udtaler sig. Det skal jeg ikke blande mig i.

Pointen er, at her er der en vigtig diskussion, som berører os alle. Den har vi alle sammen mulighed for at have synspunkter om. Rege-

ringen mener, at det her er et meget alvorligt område. Det er alvorlige forbrydelser, som bliver begået. Det er alvorlige overgreb, som selvfølgelig påvirker ofrene igennem mange år. Derfor ser vi på det her område nu, og derfor er det vigtigt, at det nøje overvejes, hvad man skal gøre. Det mente den tidligere regering, og det mener den nuværende regering.

Jeg forstår, at under den tidligere regering støttede Dansk Folkeparti fuldstændig det, som sker nu. Derfor undrer det mig, at man ikke kan afvente arbejdets færdiggørelse. Der regner vi altså med at det er færdigt kort efter sommerferien.

Kl. 14:16

Formanden :

Hr. Peter Skaarup for den sidsterunde.

Kl. 14:16

Peter Skaarup (DF):

Dansk Folkeparti har aldrig støttet, at der skulle være forældelsesfrister, der betyder, at når man er fyldt 28 år, har man ikke mulighed for at rejse sager om seksuelt misbrug af børn. Det har Dansk Folkeparti aldrig støttet. Vi har hele tiden ønsket, at man skal komme ofrene til hjælp, når det gælder pædofili. Det vil sige, at vi efter vores opfattelse skal fjerne de her forældelsesfrister.

Men kan vi ikke få dem fuldstændig fjernet, kan vi i det mindste udstyre de kvinder og mænd, der har været udsat for seksuelt misbrug, med det gode kort på hånden, at de trods alt kan føre en sag. Det kan man så gøre ved at lave en kraftig forlænget forældelsesfrist.

Det er jo egentlig også det, som Socialdemokraternes retsordfører er inde på. Derfor kan jeg ikke konkludere andet ud fra det, ministeren siger, end at man fra Socialdemokraternes side gerne vil komme med nogle fine meldinger i medierne, når der er tv på, og fortælle, at man sandelig også er bekymret for det her, men når det kommer til stykket i Folketingssalen, vil man bare ikke gøre sådan, at reglerne faktisk bliver ændret, så vi kommer Lisbeth Zornig Andersen og andre, der har været udsat for seksuelt misbrug, til hjælp.

Virkeligheden er jo, at vi nu står der, hvor regeringen ikke vil gøre noget, før man altså har hørt Straffelovrådet. Det vil sige, at der kan gå et år, måske længere, før der kommer lovgivning og vi kan komme de kvinder og mænd, der har været udsat for misbrug, til hjælp.

Kl. 14:18

Formanden :

Justitsministeren.

Kl. 14:18

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Jeg tror, at den sidste runde måske mere er en kommentar. Det er fair nok. Lad mig bare understrege, at regeringen ser med stor alvor på de her forbrydelser. Den tidligere regering har bedt Straffelovrådet om at se på området. I respekt for det arbejde, som der har været bred opbakning til, det tager jeg til indtægt, får det lov til at fortsætte. Det er et vigtigt område, det er alvorlige forbrydelser, og derfor skal der ses på det med tilsvarende alvor. Det er det, der finder sted nu. Der er ingen, der kan være uenige i, at det her er alvorlige forbrydelser. Det ved hr. Peter Skaarup også ganske udmærket fra de mange debatter, som vi begge tidligere har deltaget i, da jeg eksempelvis var menigt folketingsmedlem. Det kan ikke komme som nogen overraskelse. Der ligger stor alvor bag de her forbrydelser. Seksuelt misbrug af børn er en modbydelig og forfærdelig forbrydelse. Det skal tages meget alvorligt. Skal der ske ændringer, og det ser vi på nu, skal det tages med tilsvarende alvor. Derfor er det vigtigt, at Straffelovrådet får lov til at gennearbejde sagen, gennearbejde spørgsmålet, og så får Folketinget efterfølgende mulighed for at tage stilling til det arbejde.

Kl. 14:19

Formanden :

Spørgsmålet er sluttet.

Det næste spørgsmål er også til justitsministeren af hr. Peter Skaarup.

Kl. 14:19

Spm. nr. S 3317

3) Til justitsministeren af:

Peter Skaarup (DF):

Vurderer ministeren, at der på baggrund af regeringens omfattende lempelser af udlændingepolitikken vil komme flere eller færre asylsøgere og familiesammenførte, og hvordan vil ministeren sikre, at myndighederne kan holde trit med den mulige øgede tilstrømning?

Formanden :

Værsgo.

Kl. 14:19

Peter Skaarup (DF):

Spørgsmålet lyder sådan her: Vurderer ministeren, at der på baggrund af regeringens omfattende lempelser af udlændingepolitikken vil komme flere eller færre asylsøgere og familiesammenførte, og hvordan vil ministeren sikre, at myndighederne kan holde trit med den mulige øgede tilstrømning?

Kl. 14:19

Formanden :

Justitsministeren.

Kl. 14:19

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Tak for det, formand. Jeg vil indledningsvis gerne slå fast, at regeringen ønsker en retfærdig og robust udlændingepolitik. Det er vigtigt for regeringen, at udlændingepolitikken medvirker til at fremme integrationen. Reglerne skal understøtte, at de udlændinge, der kommer til landet som led i bl.a. ægtefællesammenføring, bliver godt integrerede, og at der stilles klare krav om en aktiv indsats for egen integration i det danske samfund.

På ægtefællesammenføringsområdet har regeringen jo i samarbejde med Enhedslisten og Liberal Alliance gennemført en række ændringer af reglerne for ægtefællesammenføring. Vi afskaffede et usmageligt og også forhadet pointsystem, som var udtryk for rendyrket uddannelsessnobberi. De netop gennemførte ændringer af ægtefællesammenføringsreglerne er et bevis på, at udlændingepolitikken nu er kommet tilbage på midten af dansk politik. Ændringerne indebærer, at de betingelse for ægtefællesammenføringer, der var gældende frem til udgangen af 2010, i hovedtræk nu bliver genindført. 24-års-reglen og tilknytningskravet er den robuste kerne i dansk udlændingepolitik.

Bemærkningerne til det lovforslag, der ligger til grund for ændringerne af ægtefællesammenføringsreglerne, indeholder jo en beskrivelse af, hvilke konsekvenser ændringerne har. Det fremgår således af bemærkningerne til lovforslaget, som jeg også tidligere har redegjort for bl.a. her i salen i forbindelse med besvarelsen af det spørgsmål, der hed spørgsmål nr. S 2525, at det skønnes, at der på baggrund af lovforslaget årligt kan blive meddelt yderligere op til 1.000 opholdstilladelser til familiesammenførte ægtefæller m.v. Det svarer groft sagt til det, der var tilfældet før indførelsen af pointsystemet og gebyrerne på familiesammenføringsområdet. Lad mig i den forbindelse endnu en gang erindre om, hvad tidligere statsminister hr. Lars Løkke Rasmussen udtalte i sin åbningstale til Folketinget 2009: »I et tæt samarbejde med Dansk Folkeparti har vi fået indvandringen under kontrol«.

Regeringen fører og agter at vedblive med at føre en robust og retfærdig udlændingepolitik på både familiesammenførings- og asylområdet. Jeg kan i øvrigt henvise til, at det fremgår af regeringsgrundlaget fra oktober 2011, at regeringen ikke har planer om at ændre kriterierne for, hvem der kan få asyl i Danmark. Det må således være indbildte lempelser, som spørgeren henviser til i den sammenhæng.

Kl. 14:22

Formanden :

Hr. Peter Skaarup.

Kl. 14:22

Peter Skaarup (DF):

Det er jo egentlig lidt skægt at høre justitsministerens besvarelse af det her spørgsmål, for både før valget og åbenbart også nu vil man gerne give indtryk af, at vi fortsat har en forholdsvis stram udlændingepolitik i Danmark. Ministeren siger, at regeringen har bevaret 24-års-reglen og tilknytningskravet, men virkeligheden er jo, at de krav og regler bliver udhulet, og at regeringen i virkeligheden også lemper tilknytningskravet. Det har ministeren selv sagt flere gange.

Samtidig konstaterer ministeren jo også i sin tale som besvarelse på spørgsmålet, at der i hvert fald, og det ved vi allerede nu, regnes med, at der kommer 1.000 flere familiesammenføringer her i 2012 med dertil hørende ekstraudgifter for skatteborgerne. I en tid, hvor man i øvrigt sparer mange steder i samfundet, hvor skatterne bliver hævet – vi har europarekord i skattetryk og formentlig også verdensrekord i skattetryk – vælger regeringen altså at bruge flere penge på udlændinge, der kommer til Danmark og vil have familiesammenføring.

Nu er det jo lidt svært at se præcist, hvordan tingene udvikler sig. På den hjemmeside, der hedder www.nyidanmark.dk, er det ikke muligt at trække de seneste tal på udlændingeområdet ud. Jeg kan egentlig ikke opfatte det på anden måde, end at det er meget uheldigt, at de ting ikke virker. Det gjorde de tidligere. Der kunne man som borger se, hvordan det går på udlændingeområdet, og følge med i, hvor mange der søger asyl, hvor mange der får familiesammenføring osv. osv. Men hvis man kigger andre steder hen i mediebilledet, er det jo ikke svært at finde tal, der viser, at der er et problem og et stigende problem. I Auderødlejrerne må man modtage flere asylsøgere nu og udbygge faciliteterne, og der er flere asylsøgere, der ikke kan få asyl, som venter, fordi de ikke kan blive sendt tilbage.

Så jeg må spørge regeringen: Hvordan vil regeringen egentlig dæmme op for den her udvikling, som bliver værre og værre? Hvad gør regeringen?

Kl. 14:24

Formanden :

Justitsministeren.

Kl. 14:24

Justitsministeren (Morten Bødskov):

I forhold til et par af de ting, hr. Peter Skaarup fik sagt, eksempelvis at den nuværende regering skulle gennemhulle 24-års-reglen – sådan forstod jeg det – må det simpelt hen bero på, at hr. Peter Skaarup ikke er ordfører på området, for så ville han have været involveret i en hel række diskussioner om lige nøjagtig det emne. Her ville det have fremstået meget klart for ham, at det, regeringen gør, faktisk er at tilbageføre 24-års-reglen til det, der var gældende før pointsystemet. Hvad betyder det? Det betyder rent faktisk, at vi lukker de huller, som Dansk Folkeparti var med til at slå i 24-års-reglen. Bare så det er helt på det rene: 24-års-reglen gælder og er nu et solidt og robust fundament under dansk udlændingepolitik. Tilsvarende er tilknytningskravet.

Det, der sker, er, at vi på ægtefællesammenføringsområdet groft sagt fører det tilbage til det, der var gældende ved udgangen af 2010, hvor tidligere statsminister hr. Lars Løkke Rasmussen under åbningsdebatten, altså i sin åbningstale; stod og sagde på Folketingets talerstol: »I tæt samarbejde med Dansk Folkeparti har vi fået indvandringen under kontrol«. Det sagde han så i 2009, altså et år tidligere end det, vi fører reglerne tilbage til.

Jeg tror, at jeg må berolige hr. Peter Skaarup med, at det ikke passer, når han siger, at regeringen gennemhuller 24-års-reglen. Tværtimod lukker vi de huller, som den tidligere regering og Dansk Folkeparti gennemførte med pointsystemet, og så har vi jo et citat af den tidligere statsminister, hr. Lars Løkke Rasmussen, hvor han altså siger, at man har fået indvandringen under kontrol i samarbejde med Dansk Folkeparti – og det er vel at mærke et år inden det, vi ruller reglerne tilbage til.

Kl. 14:26

Formanden :

Hr. Peter Skaarup.

Kl. 14:26

Peter Skaarup (DF):

Jeg tror godt, ministeren ved, at det, der er læren om de politiske områder herinde på Christiansborg, er, at man ikke bare kan sige, at man nu ruller nogle ting tilbage, at man nu ruller lovgivningen tilbage til det, som den var i 2010 eller i 2005, for tingene udvikler sig jo hele tiden. Det er jo derfor, vi i Folketinget løbende vedtager lovgivning, f.eks. på miljøområdet eller på arbejdsmarkedsområdet, nemlig fordi der hele tiden kommer nye udfordringer. Så hvis man f.eks. sagde, at man nu ville gøre det, som man gjorde det i 2010, ville det virkelig være et tilbageskridt, og det er jo også derfor, vi siger, at det, der er tale om, altså denne omfattende lempelse af udlændingepolitikken, er et tilbageskridt. Hvad ville justitsministeren f.eks. gøre, hvis det nu var justitsministerens egen privatøkonomi, det drejede sig om, og man så sagde: Nå, men lad os bare have de samme udgifter, som vi havde i 2010, lad os bare agere, som vi gjorde i 2010, for det er sikkert godt nok? Men nej, det er da ikke godt nok. Altså, det, at der er denne befolkningsvandring, som vi kan se der går i retning af Vesteuropa, gør jo netop, at vi hele tiden er nødt til at være på tærerne for at sikre en fast og fair udlændingepolitik, og det er der, regeringen fejler.

Kl. 14:27

Formanden :

Justitsministeren.

Kl. 14:27

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Altså, det, der var årsagen til, at disse ændringer blev lavet, var jo, at Dansk Folkeparti havde fået den tidligere regering med på, at den skulle lave et system med et uddannelsessnobberi, hvor det var sådan, at man, hvis man havde taget en universitetsgrad på et af verdens førende universiteter, så var mere værd end en almindelig håndværker. Det var jo det, man kunne se var virkeligheden, når man ser på det pointsystem, som den tidligere regering havde skruet sammen. Det var et uddannelsessnobberi, som den nuværende regering ikke vil være med til. Der er jo så derudover også den pointe – og det er måske derfor, at Dansk Folkeparti, kan man vel rolig sige, på det her område lige i øjeblikket er lidt utilpas – at det nu er sådan, at udlændingepolitikken er kommet tilbage på midten i dansk politik.

Regeringen har lavet nogle brede aftaler med Liberal Alliance, som betyder, at udlændingepolitikken er kommet tilbage på midten af dansk politik, hvor der er robusthed, men også retfærdighed, og hvor omdrejningspunkterne er 24-års-reglen, tilknytningskravet og kravet om de beståede danskprøver. Der handler det helt grundlæg-

gende om, at udlændingepolitikken er kommet væk fra at have været en del af det, der var de evindelige tilstande i forbindelse med finanslovforhandlingerne, hvor det jo var, at Dansk Folkeparti skulle have betaling i form af nye opstramminger og nye opstramminger, fordi det var sådan, at man skulle lægge stemmer til nogle store ændringer af og nogle store nedskæringer på velfærden. Det er noget, som vi er kommet væk fra; vi har nu en bred aftale på midten om det, der er de centrale dele af den danske udlændingepolitik, og det er en aftale, som regeringen har indgået med Liberal Alliance.

Det er klart, at det kan være svært for Dansk Folkeparti at forholde sig til det, men jeg tror, det er det, der er bedst for Danmark.

Kl. 14:29

Formanden :

Hr. Peter Skaarup for den sidste runde.

Kl. 14:29

Peter Skaarup (DF):

Justitsministeren vil gerne give indtryk af, at vi fortsat har den faste og den fair udlændingepolitik – man kalder den robust – men det, der er virkeligheden, er, at man, ved at man siger, at man nu laver nogle aftaler hen over midten, så fører en udlændingepolitik, der er ekstrem. For det, som den betyder, er, at man der, hvor man ellers har kunnet se, at antallet siden 2001, hvor den tidligere Nyrupregering sad, stille og roligt er gået ned, så nu kan se, at det igen går op, og det er måske det, der i virkeligheden er det, som er lidt svært at få ministeren til reelt at erkende. Men jeg tror bare, vi behøver at kigge på, hvad det er, der er factsene, for at vi kan finde ud af, at det er det, der sker. Så kan man komme med alle mulige forklaringer om, at man synes, at politikken bør være anderledes og sådan noget, men det, der er konsekvensen af det, regeringen siden valget har gennemført, er, at det er nogle tal, der reelt begynder at stige.

Ifølge Røde Kors er presset for at få nye asylcentre gennem den seneste tid vokset, og det er sådan, at man har måttet tage hoteller og feriecentre i brug for at kunne rumme de pågældende folk. I Halsnæs har byrådet måttet give tilladelse til, at man har kunnet udvide Aude-rødcentret. Der er nu 980 asylsøgere, som egentlig skulle have været sendt ud af landet, men som ikke er blevet sendt ud, og som stadig væk er i Danmark, selv om de ikke kan få asyl. Hvad vil regeringen gøre ved det? Er det sådan, at man vil lukke øjnene for det, eller hvad sker der?

Kl. 14:30

Formanden :

Justitsministeren.

Kl. 14:30

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Nu forsøgte jeg i min indledende tale at sige til hr. Peter Skaarup, at det ikke er sådan, at regeringen ændrer på reglerne for at få asyl i Danmark. Men det, der omvendt også står klart, er, at regeringen på lige nøjagtig det her område er blevet efterladt med en meget stor oprydningsopgave fra den tidligere regering, bl.a. når det handler om at sikre, at personer, som ikke har noget opholdsgrundlag i Danmark, igen skal hjem. Det er noget, der er helt grundlæggende, og det er derfor, som hr. Peter Skaarup antyder, jo rigtigt nok, at der her er en udfordring. Men jeg må med hensyn til de tal, som man har pegt på skulle være det, der var grundlaget for denne udfordring, bare sige, at det altså er noget, som ligger længere tilbage. Det er noget, som vi gerne påtager os, og det gør vi, ved at vi så at sige effektiviserer hjemsendelserne, og det gør vi, ved at vi sikrer, at der hurtigere kommer nogle afklaringer; der er der en hel række ting, som vi gerne vil være med til at se på.

Men det, som jeg vil sige til hr. Peter Skaarup, og som måske er det, som han har lidt svært ved at se – jeg ved ikke, om det er sådan,

at han ikke vil forstå det, og det er også fair nok; jeg tror nu, det er, fordi han ikke vil acceptere det, men så siger jeg det igen – er, at regeringen ikke ændrer på reglerne for, hvem der kan få asyl i Danmark. Det er klart, at der er en udfordring med hensyn til det at få sendt folk tilbage, og det er så at sige også en udfordring, vi har arvet fra den tidligere regering, og som vi arbejder målrettet på at løse, men det er jo ikke noget, der skal betyde, at det er et arbejde, der så ikke skal gøres. Det er et arbejde, som vi gerne påtager os, for det, der er det vigtige, er, at man, hvis man søger om asyl og man ikke har noget opholdsgrundlag i Danmark, selvfølgelig så skal hjem igen.

Kl. 14:31

Formanden :

Spørgsmålet er sluttet.

Det næste spørgsmål er til kulturministeren fra hr. Michael Aastrup Jensen.

Kl. 14:32

Spm. nr. S 3288

4) Til kulturministeren af:

Michael Aastrup Jensen (V):

Vil ministeren forklare, hvorfor han under førstebehandlingen af L 133 udtalte, at »Der er ingen ændringer i forhold til selve den økonomiske fordelingsnøgle«, når ministeren i svar på spørgsmål nr. 10 den 8. maj skriver, at »Det vil herefter være op til de enkelte ministerier helt eller delvist at fastholde gældende fordelingsniveau afhængigt af ansøgerkredsen«?

Formanden :

Værsgo.

Kl. 14:32

Michael Aastrup Jensen (V):

Tak for det, formand. Spørgsmålet lyder: Vil ministeren forklare, hvorfor han under førstebehandlingen af L 133 udtalte, at »Der er ingen ændringer i forhold til selve den økonomiske fordelingsnøgle«, når ministeren i svar på spørgsmål nr. 10 den 8. maj skriver, at »Det vil herefter være op til de enkelte ministerier helt eller delvist at fastholde gældende fordelingsniveau afhængigt af ansøgerkredsen«?

Kl. 14:32

Formanden :

Ministeren.

Kl. 14:32

Kulturministeren (Uffe Elbæk):

Allerførst tak for spørgsmålet fra hr. Michael Aastrup Jensen. Jeg skal prøve at gennemgå selve sagsforløbet, så det er rimelig klart, for det er en rimelig teknisk problemstilling, som vi er inde at røre ved her.

Formålet med lovforslaget L 133 har været at lave en ny model for fordeling af de almennyttige tipsmidler, men ikke en ændring i selve den økonomiske fordelingsnøgle mellem hovedformålene. Udarbejdelsen af en ny model blev affødt af et ønske om at ændre den bestående ordning med fordeling af midlerne efter objektive kriterier i retning af en ikke-mekanisk fordelingsmodel, dvs. baseret på konkret stillingtagen til hver enkelt ansøgning.

Den tidligere kulturminister fulgte op på dette med et forslag til en ny forhandlingsmodel for de almennyttige tipsmidler. Forslaget blev i juni 2011 sendt til Folketingets Finansudvalg, der ikke havde bemærkninger hertil. Den nye model, som er indeholdt i lovforslaget, betyder, at de to almennyttige tipspuljer samles, og at midlerne fordeles mellem de ministerier, der har ressortansvaret for de respektive områder og dermed har indsigt til at foretage en konkret priori-

tering. Lovforslaget indeholder derfor en ny fordelingsmodel, som ikke længere er baseret på en fordeling efter objektive kriterier, og er således i overensstemmelse med ønsket om en mindre mekanisk fordelingsmodel.

Min udtalelse under førstebehandlingen af lovforslag L 133 var møntet på udlodningslovens overordnede formålsfordeling. L 133 ændrer netop ikke ved den overordnede fordeling af tipsmidlerne mellem de ministerier og organisationer, der i henhold til udlodningsloven er selvstændige modtagere af tipsmidlerne. Også hvad angår tipspuljerne til almennyttige formål, viderefører lovforslaget den overordnede formålsfordeling, således som den har været de seneste år. Lovforslaget indebærer, at de to almennyttige tipspuljer samles, og at midlerne fordeles mellem de ministerier, der har ressortansvaret for de respektive områder og dermed har indsigt til at foretage en konkret prioritering.

Det følger af sagens natur, at det i en model, hvor midlerne fordeles i ressortministerierne, ikke er muligt fremadrettet at garantere nøjagtig den samme bevilling til hver enkelt organisation. På den baggrund er det korrekt, at det vil være op til de enkelte ministerier at fastlægge den konkrete udmøntning af tipsmidlerne inden for de videreførte formål. Flere ministerier, herunder Udenrigsministeriet, har tilkendegivet, at de i hovedtræk vil videreføre den hidtidige fordeling. Tilsvarende gælder Kulturministeriet, som fortsat vil skulle stå for fordelingen af en mindre del af de almennyttige tipsmidler.

Kl. 14:35

Formanden :

Hr. Michael Aastrup Jensen.

Kl. 14:35

Michael Aastrup Jensen (V):

Tak for det. Det er en ret speget sag, og det er også en meget teknisk sag – det anerkender jeg klart. Det er jo også derfor, at det var en meget speciel første behandling af det pågældende lovforslag, vi havde her nede i salen, for undertegnede var den eneste, som råbte vagt i gevær. Jeg var den eneste, som påtalte, at det her kunne have en økonomisk konsekvens i forhold til nogle organisationer, som blev taget på sengen, hvis det her lovforslag blev vedtaget.

ISOBRO, som jo er indsamlingsorganisationernes brancheorganisation, har også sendt et brev, hvor de oplyste følgende, nemlig at kulturministeren under førstebehandlingen sagde, at der ikke vil være nogen forskel i de overordnede økonomiske konsekvenser for støttemodtagerne i forhold til den nye model, vi nu fremlægger. Og som ISOBRO så rigtigt påtalte over for os, var det jo lodret forkert, for der vil faktisk være 277 organisationer, som vil kunne risikere at få mærkbare økonomiske forringelser, i forhold til, hvad de får i dag.

Grunden til, at jeg tager det op, for jeg anerkender naturligvis fuldt ud, at ministeriet nu har trukket lovforslaget tilbage, er, at der er et eller andet, der er gået galt, og derfor må vi også få fuldstændig klarhed over, hvad det er, der er gået galt, siden det her lovforslag overhovedet kunne komme frem på den her måde. Man kunne godt sige det sådan lidt poppet, at enten har man forsøgt at køre noget igennem Folketinget sådan bagom kulisserne uden rigtigt at spørge nogen – ISOBRO blev f.eks. slet ikke spurgt og var ikke høringspart i den her sag, selv om det ville få store økonomiske konsekvenser, hvis det blev vedtaget – så der ikke rigtig var nogen, der kunne råbe vagt i gevær over det, eller, og det er faktisk lige så alvorligt, er det simpelt hen, fordi ministeriet har sovet i timen og ikke har været sin opgave voksen. En af de to ting er det jo – eller hvad, spørger jeg ministeren. Er der en tredje vej, som jeg slet ikke har set?

Det er derfor, jeg også har bedt om at få besvaret det her spørgsmål, for jeg synes i hvert fald, at vi bør kunne få et svar på det konkrete spørgsmål.

Kl. 14:37

Formanden :

Ministeren.

Kl. 14:37

Kulturministeren (Uffe Elbæk):

Som sagt er taletiden jo begrænset, og det er en skam, for der er mange mellemregninger i sagen, og det ved hr. Michael Aastrup Jensen også udmærket godt selv.

Det her lovforslag er fremsat og formuleret af den tidligere regering ud fra nogle – i min optik – faktisk meget lødige overvejelser, nemlig om man fremadrettet og fortsat skulle fordele de her tipsmidler ud fra objektive kriterier, eller om man skulle gå ind at lave en egentlig kvalitativ vurdering af projekterne. Den tidligere regering mente, at man skulle gå ind at lave en kvalitativ vurdering af projekterne, og det var der et bredt flertal for, og der var opbakning til det i Finansudvalget. Derfor arbejdede den nye regering, da den kom til, loyalt og fremadrettet ud fra det lovforslag, som den tidligere regering var kommet med. Det virker helt paradoksalt på mig, at jeg skal stå og forsvare den tidligere regerings lovforslag, men det gør jeg så gerne, fordi der faktisk var en god faglig argumentation for, at man skulle gå fra de objektive kriterier til kvalitative kriterier.

Det, der bare er vigtigt at understrege, er, at på de enkelte formålsområder sker der ikke nogen ændring. Det ville for øvrigt også have været tilfældet, hvis vi var fortsat med den gamle lov – nu bliver det indviklet – for så ville det faktisk have været sådan, at hvis der var flere, der søgte under de objektive kriterier, så ville der faktisk også være en risiko for, at de nuværende beløbsmodtagere ville få færre bevillinger, og det vil der selvfølgelig også være fremadrettet. Men de overordnede formålskriterier og fordelingsnøglen er fastholdt.

Kl. 14:39

Formanden :

Hr. Michael Aastrup Jensen.

Kl. 14:39

Michael Aastrup Jensen (V):

Jamen jeg hørte det sådan, i hvert fald, som at ministeren anerkender, at det her nok ikke er det bedste værk, som de er kommet frem med i ministerens efterhånden halvt år lange ministertid, og det er jeg enig med ministeren i, hvis det er det, jeg hører ministeren sige. For situationen er jo også sådan, at vi jo også som Folketing må få en eller en form for en bekræftelse på eller, skal vi sige, i hvert fald få at vide, at det her ikke kan ske igen, så vi ikke skal være bekymrede i fremtiden om det.

Vi er også i en situation, som er sådan, at hvis sådan noget bliver forsøgt sneget ind ad bagdøren en anden gang, er det jo altså sådan, at hvis ikke man har nogle meget vågne organisationer, som råber vagt i gevær, vil man jo lidt tage det til indtægt, som man får at vide fra ministeriet og fra ministerens side, om, at det her ikke vil have nogen økonomiske konsekvenser.

Så det, jeg synes også må være det vigtige, er, at ministeren også bruger det her til selvransagelse ikke mindst i forhold til sit ministerium, og derfor synes jeg, at spørgsmålet også må være: Kan ministeren give den garanti, at sådan noget makværk ser vi ikke igen?

Kl. 14:40

Formanden :

Ministeren.

Kl. 14:40

Kulturministeren (Uffe Elbæk):

Altså, nu kan jeg næsten ikke lade være med at smile lidt over, at jeg hører en Venstreordfører sige, at hans egen tidligere regering har produceret noget makværk, men det er jeg som radikal minister selvfølgelig glad for at høre – hvis jeg overhovedet skal være polemisk, og det ønsker jeg faktisk ikke.

For i debatten under førstebehandlingen returnerede jeg meget præcist til Venstres ordfører, at hvis der overhovedet var tvivls-spørgsmål, var det godt, at vi fik en god og grundig udvalgsbehandling, og at jeg selvfølgelig tog hørings svarene fra de respektive organisationer dybt alvorligt. Og så hvis der overhovedet opstod tvivl om intentionen og den indre logik i lovforslaget, skulle vi selvfølgelig være opmærksomme på det.

Efterfølgende fik vi blandt alle ordførerne en grundig diskussion, og alle var enige om, at den måde, som intentionen i og konsekvenserne af lovforslaget var, gjorde, at vi blev enige om at trække det tilbage. Så det, jeg har gjort nu, er, at jeg har trukket et lovforslag tilbage, som den tidligere regering har formuleret, og det gør jeg gerne.

Kl. 14:41

Formanden :

Hr. Michael Aastrup Jensen, sidste runde.

Kl. 14:41

Michael Aastrup Jensen (V):

Ja, nu er det jo sådan, at en minister selv fremsætter sine lovforslag, og hvis man gerne vil have, at VK-regeringen stadigvæk skal sidde i kontorerne, kan man også ordne det. Det er meget enkelt at gøre, vil jeg sige til ministeren, men det er altså nu engang regeringen, som er der, og det er også regeringen, som kan beslutte at fremsætte lovforslag eller lade være. Så det der forsøg på sådan at kaste aben over på den tidligere regering forstår jeg godt teknikken bag, men det er måske ikke så kønt.

For mit spørgsmål er jo faktisk meget reelt: Hvordan sikrer vi, at sådan noget her ikke kommer til at forekomme igen? Jeg synes ikke helt, jeg hørte den garanti for, at vi ikke vil komme til at se sådan noget her igen, som i hvert fald ville gøre, at jeg ville kunne sove roligt om natten. For jeg anerkender klart – og det startede jeg faktisk med at sige – at kulturministeren har trukket lovforslaget tilbage, og det er jeg rigtig glad for, meget glad for. Men jeg synes også bare vi er nødt til at få den tilfredsstillende garanti fra ministeren om, at man så også sikrer, at der sker noget selvransagelse i ministeriet, så sådan noget her ikke kan forekomme igen. Og det er bare et enkelt »ja«, og så vil jeg i hvert fald kunne sove meget roligere.

Kl. 14:42

Formanden :

Ministeren.

Kl. 14:42

Kulturministeren (Uffe Elbæk):

Jamen det er da klart, at jeg selvfølgelig bekymrer mig om, hvorvidt Venstres ordfører kan sove roligt om natten, så jeg skal meget gerne give et »ja«. Og det gør jeg også ud fra, at jeg faktisk synes, det var meget positivt, at der var den proces under forløbet. Og dybest set understreger det, hvor godt det er, at vi har både første, anden og tredje behandling, og at der er et seriøst udvalgsarbejde og ikke mindst også en vågen, kritisk opposition og endnu mere vågne, kritiske høringsparter derude. Det er jo det, der gør, at demokratiet har den kvalitet, som det rent faktisk har.

Det, jeg siger til ordføreren, er, at ja, vi har også taget den læring til os i ministeriet og har overvejet, hvordan processen omkring det

her lovforslag har været, og hvordan vi fremadrettet kan gøre det endnu bedre – det skal man altid gøre. Men som sagt er det et lovforslag, som der var bred opbakning til i det tidligere Folketing, og som jeg loyalt arbejdede videre med. Men ja: Sov godt!

Kl. 14:43

Formanden :

Spørgsmålet er sluttet.

Det næste spørgsmål er også til kulturministeren af hr. Michael Aastrup Jensen.

Kl. 14:43

Spm. nr. S 3289

5) Til kulturministeren af:

Michael Aastrup Jensen (V):

Når ministeren i svar nr. 5 af 8. maj skriver, at fordelingen af almen-nyttige tipsmidler fremadrettet afgøres af bl.a. »de enkelte ministeriers praksis«, holder det sig så efter ministerens mening inden for rammerne af det gældende forlig omkring tipsmidlerne?

Formanden :

Værsgo.

Kl. 14:43

Michael Aastrup Jensen (V):

Tak. Det bliver lidt i samme boldgade. Det lyder: Når ministeren i svar nr. 5 af 8. maj skriver, at fordelingen af almennyttige tipsmidler fremadrettet afgøres af bl.a. »de enkelte ministeriers praksis«, holder det sig så efter ministerens mening inden for rammerne af det gældende forlig omkring tipsmidlerne?

Kl. 14:44

Formanden :

Ministeren.

Kl. 14:44

Kulturministeren (Uffe Elbæk):

Med fare for, at jeg kommer til at gentage mig selv i forhold til det første svar, så vil jeg formulere mig på den her måde: Formålet med lovforslag nr. L 133 har været at lave en ny model for fordelingen af de almennyttige tipsmidler. Lovforslaget er udarbejdet efter ønske fra de partier, der i juni 2011 var repræsenteret i Folketingets Finansudvalg. Formålet med lovforslaget er at ændre den bestående ordning med fordeling af midler efter objektive kriterier i retning af en ikkemekanisk fordelingsmodel, dvs. baseret på en konkret stillingtagen til hver enkelt ansøgning. Lovforslaget ændrer således ikke på den overordnede formålsfordeling af de almennyttige tipsmidler. Jeg mener derfor ikke, at lovforslaget på nogen måde er i konflikt med andre aftaler om fordeling af overskuddet fra Danske Spil.

Som jeg også tidligere har sagt, ved spørgeren jo udmærket godt, at det pågældende lovforslag er trukket tilbage. Men derfor har vi alligevel den her gode dialog.

Kl. 14:45

Formanden :

Hr. Michael Aastrup Jensen.

Kl. 14:45

Michael Aastrup Jensen (V):

Tak for det – og også stadig væk en anerkendelse af det. Men grunden til, at jeg stiller denne del af spørgsmålet, er jo hele forligsdiskussionen. Nu ser vi også i andre sammenhænge, hvordan regeringen fortolker forligsbrud, og hvornår forligsbrud er tilladt, og hvornår det ikke er tilladt, og derfor synes jeg også, at det er på sin plads, at vi diskuterer det her.

Lad mig tage ISOBRO ind igen, for ISOBRO, som jo stadig væk er indsamlingsorganisationernes brancheorganisation, formulerer det egentlig meget fint. Jævnfør Kulturministeriets høringsnotat af 8. marts 2010 var det sådan, at ISOBRO skrev i sine bemærkninger, at ISOBRO forudsætter, at den overordnede fordelingsnøgle og ikke mindst de fordelingsprincipper, der er fastsat af tips- og lottolovens § 6 a, dvs. den procentvise fordeling ministerierne imellem, videreføres, i det omfang procentfordelingen følger lovtæksten, samt at de nugældende beregningsmodeller fortsætter uændret. Det var et spørgsmål, ISOBRO rejste over for ministeriet, og svaret var meget enkelt. Kulturministeriet bekræftede dette. Der er det så, ISOBRO meget rigtigt siger – og det kan jeg jo kun gøre til mine ord – at de mener, at det er rystende, at Kulturministeriet så skulle finde på at løbe fra sådan et løfte, og at det endda skete, så kort tid efter at man havde lavet forliget.

Det er jo derfor, jeg tager det op. Den ene del har vi diskuteret, og der er jeg meget tilfreds med det, ministeren har sagt. Men også forligsdelen synes jeg er essentiel her, for når vi laver et forlig – og jeg anerkender, at det er ministeren en meget stor fortaler for at vi også normalt gør rigtig godt på kulturområdet – så er det altså for mig mejslet i granit. Hvis ikke man kan vide det med sikkerhed, er vi som opposition selvfølgelig nervøse, men ikke mindst de organisationer, det går ud over, og de personer, det går ud over, er selvfølgelig også nervøse.

Så derfor vil jeg for nu at blive i samme boldgade spørge: Kan ministeren bekræfte, at når vi fremover laver et forlig, er det mejslet i granit, og så kan vi – ikke fordi vi alle sammen skal sove – også her sove roligt?

Kl. 14:47

Formanden :
Ministeren.

Kl. 14:47

Kulturministeren (Uffe Elbæk):

Igen kan jeg bare respondere ved at sige, at et forlig er et forlig. Man kan måske på decimaler gå ind og vurdere, om der sker skred i forligsteksten eller der ikke gør. Vurderingen hos undertegnede er, at det her ikke er forligsbrud på nogen måde, og det har det aldrig været tænkt som. Men hele sagen – og det vil jeg så også give spørgeren – gør jo selvfølgelig, at vi skal være meget, meget opmærksomme og også være enige om tolkningerne af det.

Jeg kan kun glæde mig over, at vi alle sammen var enige om, at det her lovforslag skulle trækkes tilbage. Det, der så står tilbage, når vi nu har gjort det, er, om den model, som vi nu arbejder videre på, er hensigtsmæssig, for jeg synes faktisk, at den tidligere regering havde nogle meget gode pointer med, om den der mekaniske måde at fordele pengene på var hensigtsmæssig. Den diskussion, vil jeg så sige, består stadig væk, men den må vi tage, når den tid kommer.

Kl. 14:48

Formanden :
Hr. Michael Aastrup Jensen.

Kl. 14:48

Michael Aastrup Jensen (V):

Hvis jeg skal være lidt imødekommende, sådan som jeg også synes ministeren er det i sine svar til mig, vil jeg også sige, at det er en diskussion, der stadig væk består. Men jeg synes også, man skal gøre det åbent, hvor forskellen er. Jeg synes også, man skal sige: Nu har vi en diskussion om, hvad vi kan gøre, hvad vi skal gøre, hvad målet er, og så lad os inddrage alle parter i den.

Så lad os tage en omfattende debat om det, for det er ekstremt følsomt; det har jeg i hvert fald tydeligt kunnet mærke. For det her drejer sig også om nogle organisationer, der laver langsigtede bud-

getter, om nogle organisationer, hvor mange af dem har store internationale projekter, hvor de har ansat medarbejdere rundt omkring i verden og derfor også så at sige har skrevet under på nogle aftaler, som også rækker langt ud i fremtiden. Og det gør, at hvis man lige pludselig er usikker på, om man kan gøre det, er det hele livsgrundlaget, der forsvinder. Så jeg er enig i det, men så håber jeg i hvert fald også, at ministeren – hvilket jeg også tror ministeren er – er klar til, at vi gør det i fuld åbenhed.

Kl. 14:49

Formanden :
Ministeren.

Kl. 14:49

Kulturministeren (Uffe Elbæk):

Altså, jeg vil nok ikke bruge så dramatiske formuleringer, som Venstres ordfører gør her. Vi har været nede at kigge på, hvad de her ændringer betyder for de enkelte organisationer, og nu har jeg ikke nødvendigvis det fulde billede her på stående fod, men jeg kan tage et eksempel som DUF. Hvis den her lov var blevet gennemført, ville ændringen have været ude på tredje decimal i den bevilling, de ville have fået.

Det vil sige, at vi taler om nogle meget, meget små justeringer. Så de der sådan lidt højstemte og lidt dramatiske formuleringer om, at verden er ved at brase sammen om ørerne på dem, vil jeg nok ikke bruge. Men jeg er glad for, at vi er enige om, at vi fremadrettet stadig væk har en problemstilling omkring de her mere mekaniske fordelingsmodeller, for det er ikke nødvendigvis de mest kvalitative.

Kl. 14:50

Formanden :
Hr. Michael Aastrup Jensen, sidste runde.

Kl. 14:50

Michael Aastrup Jensen (V):

Nu er DUF-eksemplet måske heller ikke det bedste, vil jeg sige til ministeren, for det er også en af de organisationer, som det ville få færrest konsekvenser for, hvis og såfremt L 133 blev vedtaget. Hvis man tager en paraplyorganisation som ISOBRO, ville det have en meget større økonomisk betydning for deres medlemsorganisationer, og det er jo også derfor, det var ISOBRO, som talte højest. Det var måske ikke dem, der havde startet debatten, for de skulle først høre om den, men da de så begyndte at høre om det, var det også dem, der talte højest, fordi det var noget, der virkelig betød noget for dem. Ikke mindst usikkerheden betød rigtig meget for dem.

Så selv om ministeren måske synes, at de organisationer har talt sådan med dommedagsord, synes jeg stadig væk, det er vigtigt at tage deres nervøsitet alvorligt. Det synes jeg egentlig også vi kan høre at ministeren gør. Så set i lyset af at solen skinner og det er godt vejr, vælger jeg at tolke ministerens svar sådan, at vi nu fremover vil få en helt anden åben proces i forbindelse med sådan noget, og at vi ikke mindst respekterer de forlig, der er indgået. Og så må jeg sige, at jeg ikke synes, det er et helt dårligt forslag.

Kl. 14:51

Formanden :
Ministeren.

Kl. 14:51

Kulturministeren (Uffe Elbæk):

Jamen jeg tror bare, at jeg vil sige tak for samtalen.

Kl. 14:51

Formanden :
Spørgsmålet er sluttet.

Det er dette punkt på dagsordenen også.

Kl. 14:51

Meddelelser fra formanden

Formanden :

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, torsdag den 24. maj 2012, kl. 10.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der fremgår af Folketingets hjemmeside.

:

Mødet er hævet. (Kl. 14:51).
